

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en
opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

Maffius nr. 4
5e jaargang, april 1979.

MULTIPLE CHOICE:

- Dit is een speldenkussen
 zelfhelp in de acupunctuur
 een egel na een proef op BMC

Het juiste antwoord kunt u vinden
in de prikkelliteratuur klapper.

Inhoudsopgave:

	pag.:		
Enkele i's zonder punt	1	'n Stuk evaluatie	18
Hoger Onderwijs (SWOL)	6	En toch beweegt ze...	19
Ekonomische uitstraling RL in regio	9	Tijdbom of losse flodder, en waar dan wel?	22
Diesviering aan een nieuwe universiteit	10	Cyclus alternatieve genees- wijzen	24
Mededelingen	11	Gestolen goederen	25
Hent UF Feet in Biokemistry	12	-----	-----
Onze Afrika special	13	<u>Officiële informatie:</u>	
Evalueren en confereren om het studeren latëren functio- neren te optimaliseren	15	Publicaties, voordrachten, reizen en congressen	26
		Ter inzage	26
		Studeren in de VS	27
		Mededelingen Dienst Financiële Administratie	27
		Cursus Wetenschapsvoorlichting	27
		Organisatiebureau adviseert over akademisering Annadal	29
		Universiteitsorkest	30
		Wie wat waar	31
		Wie waait weg	31
		-----	-----
		Amnesty International	32
		KOKO	34
		Schouwburg	34
		Filmcyclus Latijns Amerika	35
		Filmhuis	36

” Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

redactieleden Maffius

Kees Schröer
Wim Hermens
Kees Ruissen
Hans Adriaanse
Jan Muytjens
Jan Duijzers
Henny Peltenburg
Leo Viëtor
Sibille Berden
Joep Offermans

Vijverdal
Biomedisch Centrum

Elizabeth-Huis
Hoofdgebouw
Studenten

Redactiesekretaresse
Adviseur

Eindredacteur : Kees Schröer
Leo Viëtor

Redactieadres : Sibille Berden
Elizabeth-Huis
Kamer 114, tst. 427

Druk : reprografie RL
AV-groep : K00: lay-out, illustraties en voorbereiding drukwerk

” van de redactie

KEES RUISSSEN.

Het schijnt gewoonte te zijn dat een nieuw redaktielid zich middels een stukje proza bekend maakt aan de lezerskring van Maffius. Ik vraag me echter af voor wie zo'n dergelijk stukje nou eigenlijk is bedoeld. Het werkt misschien verhelderend als we de lezerskring eens in 3 categoriën onderverdelen; elke overeenkomst met de werkelijkheid is natuurlijk toevallig.

De eerste groep lezers zijn degenen die reeds weten wie ik ben (cap. groep Biofysica, werk aan D.P. diagnostische meetmethoden, voornamelijk ultrageluid enz. enz.).

Voor hen is zo'n stukje overbodig; wellicht denken ze dat ik deze kans aangrijp om mijn ego wat op te poetsen door ook eens iets te schrijven. Hoewel ze het bij het verkeerde eind hebben, zal ik niet de moeite nemen om dat te bestrijden.

De tweede groep lezers bestaat uit mensen die, gezien ook het "overweldigend" aantal aanmeldingen als nieuw redaktielid, zich niet bepaald druk maken over het reilen en zeilen van de Maffiusredactie. Het zal hen zagezegd worst wezen wie zich nu weer heeft laten strikken; voor diegenen heeft het stukje dus ook al weinig zin.

De derde groep bestaat dan uit mensen die òn niet weten wie ik ben òn die toch wel eens willen weten uit wat voor soort figuren zo'n redactie nou eigenlijk bestaat. Hoeveel er dat zijn, zou ik niet durven schatten; voor hen is dit verhaal dan in ieder geval wel bedoeld. Als verhaal misschien niet zo geslaagd, maar daar was het ook niet om te doen.

”

enkele i's zonder punt

Het zal niemand verbazen dat ik met belangstelling kennis neem van wat er geschreven wordt over belangrijke aangelegenheden, die hebben plaatsgevonden in de jaren waarin de Rijksuniversiteit Limburg nog van de grond moest komen. Het valt mij daarbij op, dat er in dit soort stukken nogal wat i's voorkomen, waarop vergeten werd een punt te zetten. Wanneer dat van invloed is op de beoordeling van de in het geding zijnde zaak, lijkt het van belang daarop de aandacht te vestigen. Daarin ligt de rechtvaardiging voor de hier volgende kanttekeningen bij een tweetal artikelen in het februari-nummer van dit blad.

1. In het artikel van Schmidt en Schröer wordt in de toelichting gesteld, dat het de schrijvers te doen is om de achtergronden van het conflict over de afkoopsommen van de Annadal-specialisten uiteen te zetten, en wel naar aanleiding van een gesprek met Greep en "met behulp van aanvullende informatie van Tans". Ik vind dit een nogal vrijmoedige vertaling van de werkelijkheid, omdat de informatie-zucht bleek uit te monden in één hele via de telefoon gestelde vraag, waarop zo ongeveer met ja of nee kon worden gereageerd.

Zou men mij inderdaad in de gelegenheid hebben gesteld om kennis te nemen van wat het gesprek met Greep aan feiten en interpretatie daarvan had opgeleverd en om daarover aanvullende opmerkingen te maken, dan had ik mij nu de moeite kunnen besparen te attenderen op onderstaande gegevens, die van betekenis zijn voor de vorming van een afgerond en objectief oordeel over de zaak.

1. In de strijd om de beslissing van regering en volksvertegenwoordiging over de vestigingsplaats van de nieuw op te richten achtste medische faculteit, was het van groot

belang voor de Limburgse claim een uitspraak te krijgen van het Ziekenhuis St. Annadal ten aanzien van de medewerking die van deze instantie mocht worden verwacht, wanneer de nieuwe opleiding aan Maastricht zou worden toegewezen.

Welnu, in 1968 werd door het bestuur van dit ziekenhuis een verklaring openbaar gemaakt, waarin, mede namens directie en medewerkers, volledige steun werd toegezegd voor zover de nieuwe faculteit -- zou zij in Maastricht worden gevestigd -- daaraan behoefte zou hebben. Aangezien niemand op dat moment de volle consequenties kon voorzien van de verplichtingen die men daarmee uit verantwoordelijkheidsgevoel vrijwillig op zich nam, lag het voor de hand dat het bestuur zich tegenover zijn medewerkers verbond hun belangen, van welke aard dan ook, in alle opzichten te zullen (blijven behartigen). Het is deze morele verplichting, die als een draad loopt door veel van wat later in dit vlak gebeurde.

2. Dat geldt niet in de laatste plaats voor de afkoopzaak. Aan de grond hiervan ligt het gegeven, dat -- op een enkele uitzondering na -- de klinische specialisten van St. Annadal, zoals op zoveel plaatsen elders, niet of maar zeer ten dele in dienst zijn van het ziekenhuis, maar binnen die instelling een vrije praktijk voeren. Krachtens een reeds lang bestaande overeenkomst met de medische staf -- die ook is verankerd in het standaardcontract dat door Annadal met zijn specialisten wordt afgesloten -- kunnen door het bestuur geen nieuwe specialisten worden toegelaten dan met instemming van die staf, tenzij het bestuur om zwaarwegende redenen, de gezondheidszorg betreffende, anders

meent te moeten beslissen. Daarin is tevens begrepen dat bij vertrek naar elders, pensioen of overlijden van een medewerker uit deze categorie, diens opvolger gehouden is de waarde van de overgenomen praktijk te vergoeden volgens daarvoor door de KNMG gehanteerde normen.

Het is duidelijk dat bij wijziging van de particuliere status van St. Annadal in die van een rijksinstelling -- die alleen dienstverband kent--, de overdrachtwaarde der specialisten-praktijken automatisch gereduceerd wordt tot nul-komma-nul. Uit hoofde van zijn verplichting, zoals aangegeven onder 1, kon het ziekenhuisbestuur daarom moeilijk anders dan deze zaak tot onderwerp van overleg maken bij de opstelling van de overeenkomst met zijn voorziene rechts-opvolger, het Rijk. Het bestuur stelde zich daarbij op het standpunt, dat de specialisten in hun recht stonden door te claimen dat door hen te lijden schade, ontstaan als gevolg van een overheidsbeslissing, door die overheid dan ook een integraal diende te worden vergoed.

3. Er is dan ook bij de lang gerekte onderhandelingen met het Rijk over de contract-opstelling, door het ziekenhuisbestuur van meet af aan klip en klaar gesteld, dat het afkoopprobleem geregeld moest worden overeenkomstig de normen, die daarvoor -- zoals werd toegelicht onder 2 -- in St. Annadal geldend waren en zijn, d.w.z. de normen van de KNMG. Daar kan tussen partijen geen misverstand over bestaan en daarover heeft bij het sluiten van de overeenkomst ook geen misverstand bestaan. Evenmin trouwens als over het aantal specialisten dat hierbij betrokken was en het bedrag dat ermee was gemoeid. Al deze gegevens werden ook overgelegd en waren dus eveneens bekend aan regering en parlement, vóórdat de wet Rijksuniversiteit Limburg in december '75 tot stand kwam, enkele maanden na de afsluiting op 20 augustus '75 van het contract Rijk-Annadal.

4. Maar waarom dan zo'n cryptische contracttekst voor wat dit onderdeel betreft?

Daarvoor dient men te weten, dat bij de contractopstelling van de zijde van het Rijk niet alleen het departement van O. en W. betrokken was, maar ook dat van VOMIL en dat van Financiën.

Wie iets afweet van de interne spanningsverhouding tussen opgedeelde apparaten van één en dezelfde overheid, die kan makkelijk inschatten hoemoest worden gescharreld om uit de problemen te komen.

Over de hele lijn bestond stellig begrip voor het standpunt van het ziekenhuis, gezien de rechtspositie van zijn medewerkers, de dwangsituatie waarin deze kwamen te verkeren als gevolg van overheidsbemoeiing en -- landelijk gezien -- de "eenmaligheid" van de Maastrichtse ontwikkeling in dit vlak. Maar dat neemt niet weg, dat de vertegenwoordigers van VOMIL en Financiën toch vreesden, dat er een onaanvaardbare precedentwerking van deze regeling zou uitgaan, als vastgelegd werd zonder meer dat vergoeding van praktijken zou plaatsvinden volgens de normen van de KNMG. Die vrees kon worden weggenomen door middel van de formule, die uiteindelijk in de tekst werd opgenomen en waarvan alle partijen die bij de opstelling ervan betrokken waren, op dat moment wisten dat voor dit speciale geval de uitzondering op de voorlopige landelijke regeling algemeen geldend zou zijn. Hetzelfde geldt voor de parallelle formulering ten aanzien van de salariering 1).

Maar de rol die in deze regeling werd toegewezen aan de voorzitter van het CvB vindt in deze gang van zaken eveneens haar verklaring. Zij werd erin opgenomen, nu op verlangen van de O. en W.-delegatie, wie er van haar verantwoordelijkheids

voor de ontwikkeling van de medische faculteit alles aan gelegen was om het struikelblok van afkoop en salariering uit de wereld te krijgen -- en na persoonlijke interventie van de toenmalige staatssecretaris.2) Beduchtals deze kennelijk was voor gesjoemel bij de interpretatie van overheidszijde, met name van die van Financiën, enerzijds, en voor argwaan in wat er nu precies bedoeld werd bij de Annadal-specialisten anderzijds, vond hij het inbouwen van een veiligheidsklep noodzakelijk, en wel in het toekennen van een beslissendestem aan degene die namens het Rijk het contract zou ondertekenen en die precies wist wat hij tekende. De bewindsman heeft zijn gelijk nog aan den lijve ervaren! Maar hij heeft niet kunnen bevroeden, dat na hem tóch de zondvloed kwam uitgerekend uit de kring waartegen geen beveiliging nodig leek, de kring van O. en W. met een nieuwe koetsier op de bok.

5. Ik neem aan dat de beknopte weergave van deze gang van zaken een enigszins ander licht werpt op de verklaring, die na tekening van het contract tegenover de specialisten werd afgelegd. Dat gebeurde bovendien niet zonder de nodige ruggespraak.

Ik neem ook aan dat men er wellicht begrip voor heeft, dat iemand zich gegriefd kan voelen, die, op ongegronde en niet of onvoldoende nagetrokken beweringen, als een verachtelijke scharrelaar wordt uitgebeeld, erop uit om de zaken op slinkse wijze op hun kop te zetten, en die daarmee ervan beschuldigd wordt op niet nader te kwalificeren wijze misbruik te hebben gemaakt van de hem toegewezen vertrouwenspositie.

En waarom zou die goeie man dat hebben gedaan? -- "Gebrand als hij was om de start van de medische faculteit nog te kunnen meemaken"..... Ter herinnering: start medische faculteit in september '74; ondertekening contract in augustus '75. Tableau!

II. Wanneer ik hier verder iets te berde breng over wat Ben Niessen schreef naar aanleiding van het vertrek van Tiddens, dan zij daarbij alvast vooropgesteld dat de waardering voor de betekenis die Tiddens heeft gehad voor deze instelling, hoegenaamd niet in het geding is. Die is groot. En ik zal de laatste zijn om daaraan iets af te willen doen. Integendeel! Dat zal uit het hier volgende trouwens genoegzaam blijken.

Neen, het gaat mij om de interpretatie die Niessen geeft van een ontwikkelingsaspect bij het op poten zetten van de nieuwe instelling, met name in de periode na de publicatie van het interim-rapport van de CVMFM in oktober 1970.

Ik laat in het midden of de waardering van een heel geschrift kan worden gevangen in een enkele stereotiepe term. Het is ook niet relevant of de publicatie ervan al dan niet aan de vroege kant is geweest. Belangrijk is, dat er in het begin van '71, enige maanden dus reeds na het verschijnen van het interim-rapport, een discussie door op gang werd gebracht die in korte tijd zodanig verliep, dat over een in september '71 door de voorbereidingscommissie opgestelde nota in haar eindverslag van december '76 kon worden gezegd:

"Uit de in september verschenen nota blijkt, hoe in het jaar dat inmiddels sedert het verschijnen van het interim-rapport is verstreken, de gedachten over onderwijs, onderzoek en gezondheidszorgactiviteiten zich op een aantal onderdelen snel ontwikkeld hebben in de richting, die uiteindelijk zou leiden tot de specifieke basisfilosofie van de Maastrichtse faculteit".

In paragraaf 3 van het eindrapport kan men lezen dat een niet onbelangrijk aantal instanties

in die stuwende activiteit een aandeel had, t.w. de Plaatselijke Huisartsenvereniging, de Plaatselijke Specialisten Vereniging, het hoofdbestuur van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst en de medische staf van St. Annadal.

Daar komt bij dat ook de opstelling zelf van de basisfilosofie het resultaat is geweest van gezamenlijke inspanning. Dat gebeurde immers in het kader van een commissie, die met de zegen van O. en W. werd samengesteld op voorstel en voordracht van de CVMFM. De samenstelling van deze zo geheten "Werkgroep Universiteit" (cf. Eindrapport, par. 7) stond er borg voor dat het ontwerp-rapport dat aan de voorbereidingscommissie ter bekrachtiging moest worden voorgelegd, inderdaad de vrucht werd van meervoudige en veelzijdige inbreng. De vaststelling ervan vond intussen reeds plaats tegen het midden van 1972 (niet 1973!), waarna publicatie volgde in Medisch Contact in het augustus-nummer van dat jaar.

Wanneer er dan al sprake mag zijn geweest van een gevaarlijke impasse waarin de Maastrichtse opbouw in die beginjaren dreigde te geraken, en als die impasse vooral veroorzaakt werd door de snelle ontwikkelingen die juist tóen in maatschappij en samenleving begonnen door te zetten, dan kan op grond van de feiten niet worden gesteld dat het één man is geweest, die de CVMFM de hand heeft gereikt om uit de problemen te komen. Daarmee doet men velen tekort, die daarin zeker óók een niet onbelangrijk aandeel hebben gehad. En daarop meen ik dan ook als degene die de eerste verantwoordelijkheid heeft gehad in het voorbereidingswerk, de vinger te moeten leggen.

De beslissende invloed van Tiddens moet worden gezocht in de periode die toen volgde. Toen pas kwamen ook de contacten tussen hem en de voorbereidingscommissie -- die

maandenlang beperkt bleven tot wat informatieve persoonlijke bezoeken van Niessen en mij aan Utrecht -- in de meer formele sfeer. Al heeft het nog geduurd tot oktober '73, voordat Tiddens als adviseur lid werd van de CVMFM, en tot december van dat jaar voordat zijn benoeming tot voorzitter van de kernstaf van de faculteit i.o. officieel een feit werd.

Maar in de voorbereidingscommissie was reeds lang daarvoor het inzicht gegroeid, dat met de opstelling van een basisfilosofie weliswaar de eerste stap werd gezet naar het doel dat men zich geleidelijk had gesteld ter vervulling van de verleende opdracht, maar dat het bereiken van dat doel veel meer nog afhankelijk zou zijn van de wijze waarop de nu gevormde theorie zou worden omgezet in praktijk. En voor het vervullen van die taak werd niemand zo gekwalificeerd geacht als Tiddens. Ik herinner mij dat wij het dan ook als een uiterst belangrijk gebeuren hebben ervaren, toen het mogelijk bleek elkaar op dit punt te vinden.

De feiten hebben uitgewezen, dat met deze beslissing in de roos werd geschoten.

Natuurlijk heeft ook Tiddens een aandeel gehad in het totstandkomen van de basisfilosofie. Maar ook als dat niet het geval was geweest, zou die er best wel gekomen zijn. Of hetzelfde echter gezegd zou kunnen worden van het tot leven brengen van dat grondslagenstuk, als een ander dan Tiddens daaronder zijn schouders had moeten zetten, dat nu mag in hoge mate worden betwijfeld.

In dat vlak ligt Tiddens' onovertroffen verdienste. Als men beseft dat vaderschap zijn betekenis niet zozeer ontleent aan het verwekken, maar aan het tot ontplooiing helpen brengen van een kind, dan meen ik aan het slot van deze kanttekening te mogen zeggen, tevens waar te hebben

gemaakt wat ik aan het begin ervan over de waardering van de betekenis van Tiddens voor de Rijksuniversiteit Limburg voorop heb gesteld.

Tans.

Noot

- 1) Die zogenaamde voorlopige landelijke regeling, ook wel voorlopige COZ-regeling genoemd, is geheel gebaseerd op vrijwilligheid en is sinds 1972, toen zij model stond voor één ziekenhuis, niet of nauwelijks meer toegepast.
- 2) Het afrondende gesprek met alle partijen vond plaats op het hoofgebouw van de RL in Maastricht. De vergadering stond voortdurend telefonisch contact met de staatssecretaris in Den Haag.

HOGER ONDERWIJS

Het SWOL-project (2) .

Onderzoek naar samenwerkingsperspektieven binnen het hoger onderwijs (W.O. en H.B.O.) in de provincie Limburg.

In het voorgaande artikel hebben we gezien dat er in het Hoger Onderwijs (H.B.O. en W.O.) in Limburg een situatie ontstaan was die het gevaar in zich droeg te kunnen leiden tot onderlinge concurrentie.

Het leek alleszins in het belang van (het Hoger Onderwijs in) Limburg dat er een evenwichtig en weloverwogen beleid gevoerd zou worden waarin alle betrokkenen zich zouden kunnen vinden. In deze situatie heeft de Stichting Wetenschappelijk Onderwijs Limburg (de SWOL) in samenspraak met alle instellingen voor Hoger Onderwijs in Limburg besloten een beleids-ondersteunend onderzoek te entameren.

Het onderzoek zou een antwoord moeten geven op de volgende vragen:

1. Wat is er in Limburg aanwezig op het terrein van het Hoger (Beroeps) Onderwijs, zowel organisatorisch als onderwijsinhoudelijk?
2. Voldoet dit aan de thans bestaande behoeften?
3. Welke konsekwenties voor het bestuurlijk beleid vloeien voort uit de antwoorden op deze vraagstellingen?

Vooraf stond vast dat het uiteindelijke onderzoeksresultaat bruikbaar zou moeten zijn voor de betrokkenen bij het Hoger Onderwijs in Limburg. Om zekerheden in te bouwen dat het eindresultaat inderdaad bruikbaar zal zijn, is getracht de instellingen zoveel als mogelijk te laten beslissen over inhoud en vorm van het onderzoek.

In de praktijk van het onderzoek vertaalt, betekent dit dat de te nemen beslissingen worden doorgesproken in een regelmatig overleg dat georganiseerd wordt tussen de Stuurgroep namens de instellingen en de onderzoeker.

In de serie 'Hoger Onderwijs' zal ingegaan worden op ontwikkelingen in deze sektor op lokaal, regionaal en (inter-) nationaal niveau.

Loet Polak, medewerker bij de Kapaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling en -research, is belast met de uitvoering van het zgn. SWOL-project.

In een voorgaand artikel heeft Loet achtergrond en ontstaan belicht. In bijgaand artikel gaat hij in op inhoud en uitvoering van het project.

Na enige voorbereidende werkzaamheden is het onderzoek per 1 september j.l. gestart.

Via een proces van probleem-oplossen (ook in andere beroepspraktijken dan de medische) is er een onderzoeksmodel ontwikkeld dat een tweetal kenmerken heeft:

1. het geeft aan wat er onderzocht wordt (inhoud)
2. het geeft aan wanneer wat onderzocht wordt (planning).

- ad 1. Er worden 3 onderzoeksdelen onderscheiden (gebaseerd op de 3 vragen die in samenspraak tussen SWOL en instellingen geformuleerd zijn)
- deel 1: beschrijving van het Hoger Onderwijs in Limburg,
 - deel 2: evaluatie van het Hoger Onderwijs in Limburg,
 - deel 3: formuleren van beleidsalternatieven voor de ontwikkeling van het Hoger Onderwijs in Limburg.

ad 2. De 3 genoemde delen zullen fasegewijze worden uitgevoerd. Deel 1 is gepland tot 1 september 1979.

Deel 2 van 1 september '79 tot 1 september '80.

Op het ogenblik bevindt het onderzoek zich in de fase waarin gewerkt wordt aan het beschrijvingsdeel. In samenspraak tussen onderzoeker en de Stuurgroep is besloten dat er in deze eerste fase bij de instellingen gegevens moeten worden verzameld over de volgende onderwerpen:

- onderwijsprogramma's
- interne organisatie
- onderwijsorganisatie
- accommodaties
- externe contacten
- samenwerking met andere onderwijs-instellingen
- studenten-aantallen
- docenten-aantallen.

Naast deze instellingsgegevens worden er ook gegevens verzameld over de omvang van het Hoger Onderwijs in Limburg en over de te verwachten ontwikkeling van het studentenaanbod.

Om aan de gegevens te komen zijn de instellingen benaderd met het verzoek studiegidsen, leerplannen, brochures en kopieën van administratieve gegevens toe te zenden. Ter aanvulling worden aan vertegenwoordigers van de instellingen interviews afgenomen.

Op het ogenblik is de verzameling van gegevens nog in volle gang. Zodra dat rond is zal na verwerking en analyse gewerkt worden aan een rapport dat het Hoger Onderwijs in Limburg in kaart brengt.

Als alles volgens planning verloopt kan dat rapport eind juni tegemoet worden gezien.

Vanaf september 1979 zal met het rapport als uitgangspunt een evaluatie gemaakt worden van het Hoger Onderwijs in Limburg.

De discussie over de inhoud en opzet van de evaluatie-fase moet nog gevoerd worden. Het is dan ook moeilijk nu al precies aan te geven wat er geëvalueerd zal worden. Wel leven

er ideeën die gaan in de richting van het zoeken naar antwoorden op de vragen:

- "wat vinden we van de huidige onderwijskundige en organisatorische structuur van het Hoger Onderwijs".
- "wat zouden we veranderd willen zien".

Na afloop van de evaluatie-fase zal er een fase volgen waarin gezocht zal worden naar beleidsalternatieven om de uitkomsten van fase 2 te realiseren.

Zoals de beschrijving uitgangspunt was voor de evaluatie, zullen de uitkomsten van de evaluatie basis vormen voor de formulering van beleidsalternatieven.

Het SWOL-project bevindt zich in een pril stadium. Ondanks onzekerheden over de mogelijkheden die de eindresultaten zullen bieden, lijkt het project onder een goed gesternte geboren.

Pais' vage plannen met het Hoger Onderwijs lijken ruimte te laten voor eigen initiatieven uit het veld. Mogelijk kan dat betekenen, dat wanneer Limburg komt met gedegen plannen voor een nieuwe structuur voor het Hoger Onderwijs het daarvoor ruim baan zal krijgen. Misschien zal het SWOL-project richtinggevend blijken in het formuleren van plannen voor een nieuwe structuur.

Dat in Den Haag in ieder geval met interesse de ontwikkelingen in Limburg gevolgd worden, mag blijken uit het volgende citaat uit de Volkskrant dd. 19-1-'79: "De bewindsman (Pais; L.P.) noemde de Zuid-Limburg met zijn nog steeds groeiende samenwerking tussen universiteit, hoger beroepsonderwijs en diverse geleidingen van de maatschappij een gebied waar op het terrein van het hoger onderwijs ervaringen kunnen worden opgedaan die voor de hele Nederlandse samenleving en zelfs internationaal van groot belang kunnen zijn".

Ter nadere bevestiging van de interesse voor de ontwikkelingen in Limburg heeft het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen tevens besloten over te gaan tot het verstrekken van een subsidie aan de SWOL ter dekking van de kosten van het SWOL-project.

Loet Polak.

Heden is vergleden in verleden
onze dierbare zwoegzware
tijdens de rit ons redaktielid
Ton Schmidt. Is het niet
hoog tijd dat zijn diep betreurde afscheid
wordt verzacht door een nieuwe kracht;
kandidaten zijn er tal op Vijverdal
alleen de laatste tred moet gezet.

Een nieuw leven voor u via vier twee zeven
als u spreekt tot Sibille "ja ik wil".

ekonomische uitstraling RL in de regio ?

Joop van Dijk, bibliothecaris RL:

Zeker zie ik dat de RL betekenis kan hebben in ekonomisch opzicht in de regio Zuid-Limburg. Als je kijkt naar het beleid van de bibliotheek in dat opzicht kom je twee knelpunten tegen. De meeste van de boekhandels in Maastricht maken deel uit van landelijke concerns, zoals Kluwer, Elsevier, Buma enz. Plaatselijke boekhandels steun je dus eigenlijk niet door die in te schakelen.

De paar onafhankelijke boekhandels zijn klein en weinig gespecialiseerd. Dat brengt me op het tweede probleem: onze behoeften liggen op een aantal gespecialiseerde terreinen; verder zijn we geïnteresseerd in snelheid en accuratesse. Dit nu zijn allemaal dingen die een apparaat vragen dat men in Maastricht niet heeft. Gespecialiseerde wetenschappelijke boekhandels zoals de UBN, Dekker en Noordeman (Rotterdam resp. Amsterdam) hebben dat wel.

Redactie: Kan de Maastrichtse onafhankelijke boekhandel steun verwachten van de RL?

Joop van Dijk:

Wij willen dat proberen. Wij vinden dat de onafhankelijke boekhandel een aparte maatschappelijke functie heeft. Deze boekhandels houden een aanbod in stand, dat van invloed is op de sfeer en het leven in een stad. Ik spreek nu even niet over de inkoopboekhandels die zich op de bestsellers konsentreren. Daar moet je zoeken naar een boek tussen de reisgidsen, trimboeken en in vrouwenbloot verpakte tijdschriften. Een boekhandel die een eigen kollektie probeert te voeren, zich specialiseert op een bepaald terrein, die stelt niet de marktgerichtheid primair, maar een aandachtsg gebied.

Heeft de RL enigerlei band met het cultuurpatroon in Zuid-Limburg?

Heeft bijv. het aankoopbeleid van de Universiteitsbibliotheek iets te maken met de keuze die de konsument kan maken in de Limburgse boekhandels?

Wat is de invloed ervan op de verhouding tussen de gespecialiseerde en de inkoopboekhandels?

Redactie: Waarom gaat het eigenlijk?

Joop van Dijk:

Het budget t.b.v. de Universiteitsbibliotheek was laatstelijk, ik meen 9 ton excl. tijdschriften, dat was ongeveer 7,5 ton. Hiervan is viervijfde buitenlandse specialistische literatuur. De tijdschriften, dat wordt geheel buiten Limburg behandeld, de interesse daarvoor vanwege de geringe winstmarge is overigens niet groot. Blijft zo'n 20% van de 9 ton, dus een kleine 2 ton die aan nederlandstalige literatuur wordt besteld.

Redactie: Wat betreft de nieuwe studierichtingen?

Joop van Dijk:

We zijn net begonnen met de collectievorming t.b.v. sociale gezondheidkunde. Verder vooruit kijken kunnen we niet. Rechten, vertalersopleiding? Boekhandels moeten durven specialiseren, om vanuit een eigen deskundigheid binnen een bepaald terrein te kunnen werken. Anders blijft 90% van het budget buiten de provincie besteed worden.

Hans Adriaanse.

diesviering aan een nieuwe universiteit

De wetenschap heeft niet altijd aan zichzelf getwijfeld.

Eens was zij het enige houvast tegen de terreur van kerk en keizer. Van Galilei tot Darwin was officiële spot het loon voor de vermete die opschreef wat hij waarnam. Maar de wetenschap van toen had een rotsvast geloof:

Zij wist dat de wereld die zij waarnam de enige werkelijke wereld was. De universiteit was het bolwerk van dit nieuwe geloof.

De viering van de dies was voor de **kleine groep** ingewijden een grootse gebeurtenis. Toga's en versierselen waren de oprechte uitdrukking van bewondering en bezorgdheid voor de kwetsbare leerstoelhouder die de fakkel van de verlichting moest dragen.

Wanneer is dit alles veranderd? Gaven de fakkels minder licht toen de schaduw van de kerk verdween? Was het toen Hegel staatsfilosoof werd? Of was het na Ieper en Hiroshima? Plotseling waren er wetenschappers die zich afvroegen of de gehele werkelijkheid in hun werk besloten lag. Sommigen zochten nieuwe dogma's, anderen hielden krampachtig vast aan de oude of gaven slechts uiting aan hun onzekerheid. Allen wisten dat de wetenschap haar hoge positie had verloren.

In die tijd werd er een nieuwe universiteit opgericht. Men begreep dat deze in de heersende verwarring niet tot bloei zou kunnen komen. Daarom kwam men uit alle windstreken bijeen om een nieuwe bron van inspiratie te vinden. Met vereende krachten werd een nieuw geloof geformuleerd: De werkelijkheid bestond uit de noden van onze samenleving. Door de studie van deze noden zou de nieuwe universiteit zich doen stellen en zou, naar men hoopte, de wetenschap het geloof in zichzelf hervinden.

Nergens bleek de veranderde opstelling van de universiteit duidelijker dan bij de diesviering. In het verleden stroomde men uit stad en ommelanden toe om zich te vergapen aan het universitaire ceremonieel waarbij de wetenschappers zich in ambtskledij terugtrokken op een symbolisch eiland en elkaar, in alleen voor hen zelf begrijpelijke taal, lof toezwaaiden voor vermeende of werkelijke verdiensten.

Aan de nieuwe universiteit mengden de wetenschappers zich onder de toegestroomde menigte en werd een aantal maatschappelijke groeperingen verzocht om hun verwachtingen en teleurstellingen t.a.v. de nieuwe universiteit in het openbaar uit te spreken. In antwoord hierop trachtten woordvoerders van de universiteit hun drijfveren te verduidelijken. Aanvankelijk gaven zij hierbij vooral uiting aan hun onzekerheid, maar geleidelijk waren er meer die in staat bleken ongedachte mogelijkheden te schetsen en die een oprecht geloof uitstraalden over de rol van de universiteit in nieuwe ontwikkelingen.

Vroeger plachtten bestuurders en autoriteiten, elkaar de minuten spreektijd betwistend, uit te weiden over de voortreffelijkheid van universiteit en regio. Aan de nieuwe universiteit werd in plaats daarvan elk jaar een algemene discussie gevoerd over een thema geselecteerd uit de grootste struikelblokken van het afgelopen jaar.

Ook de culturele betekenis van de dies onderging een metamorfose. Was er vroeger voor het studentenkor nauwelijks tijd om iets ten gehore te brengen tussen de onthulling van schilderij of borstbeeld van de eerbiedwaardigsten onder de eerbiedwaardigen; de nieuwe universiteit wist in samenwerking met toneelschool en conservatorium culturele hoogtepunten te scheppen waar na enkele jaren reikhalsend naar werd uitgekeken.

Toen na enkele tientallen jaren de nieuwe universiteit haar rol gevonden had, werd door velen gememoreerd dat het herstel van het zelfvertrouwen en het geloof in de wetenschap al die jaren getrouw werd weerspiegeld in de diesviering aan de nieuwe universiteit.

Wim Hermens.

-DIES VIERING -
IN
"KAMEROEN"

Studentenvertegenwoordiger
Bibliotheek.

Bij de formatie van de huidige Bibliotheekcommissie werd merkwaardigerwijze over het hoofd gezien dat ook studenten gebruikers zijn van de bibliotheekfaciliteiten. Teneinde ook deze - qua omvang misschien wel de grootste - groep gebruikers de kans te geven hun klachten resp. lofuitingen m.b.t. de bibliothecaire voorzieningen op passende wijze te verwoorden, zou de Bibliotheekcommissie zich gaarne willen uitbreiden met een studentlid.

De Bibliotheekcommissie vergadert eens per twee à drie maanden van 16.00 - 17.30 uur. Aanmelding bij de voorzitter J.J. Jager, BMC toestel 255.

MEDEDELING VAN DE PROJEKTGROEP
BASISLEERMIDDELEN.

Reeds, of anders spoedig daarna, ligt voor de studenten in het Studielandschap een advies-boekenlijst ter inzage. In deze lijst worden door capaciteitsgroepen boeken genoemd waaruit studenten een keus kunnen maken indien zij een boek over een bepaald vakgebied zouden willen aanschaffen. Er wordt naar gestreefd de in de lijst genoemde boeken "ter inzage" in het Studielandschap voor handen te hebben.

Deze eerste, provisorische versie van de lijst zal, behalve aan het Studielandschap, ook toegezonden worden aan KOKO, de capaciteitsgroepen, de (sektie-)bibliotheken, de jaarkoördinatoren en het FB. Het ligt in de bedoeling in de loop van dit jaar een tweede, meer volledige versie van deze lijst uit te geven. Ieders opmerkingen en aanvullingen zijn welkom bij ondergetekende.

Tenslotte zij nogmaals nadrukkelijk vermeld dat het hier om een advieslijst gaat: studenten zijn niet verplicht om één of meer van deze boeken aan te schaffen; al wordt dat onzerzijds wel aangeraden.

Gerard Major.

KLINISCHE LESSEN

hent uf feet in biokemistry

Terwijl Henny in Fate-lab Department "Puberty" op grond van de theoretische veronderstelling, dat meisjes in de premenarche zich even opvliegerig moeten voelen als vrouwen in de menopauze dus, bezig is dertienjarige meisjes dagelijks in te spuiten met synapause, loopt Henkie naar het gemeentelijk slachthuis om varkenshypofyses op te kopen voor het Flowertropine-Synthese Department.

jApi biedt aan de van dit alles niets vermoedende Dr. Honderdtravolta en het als verpleegstertje verklede danseresje Monika, een met gamma-endorfine verrijkt kopje koffie aan. Vervolgens trekt jApi zich terug in de kamer met het rode lampje en stelt de kamera in werking.

Beeldverslag X-22 Projekt: Na het drinken van de koffie gedragen zowel Travolta als het danseresje zich in hoge mate adaptief. Om 03.13 stapt Henkie binnen en slaagt zonder moeite erin een liquorpunctie te verrichten bij zowel Travolta als bij het danseresje. Vervolgens wordt het zelf-injectiesysteem aangesloten.

Twee dagen later 00.04 hr. Henkie's onderzoek resulteert in: Flowertropine: nihil, echter Florijntropine: 99 o/oo! Conclusie: lumbaalPUNKtaten wijzend op weinig luf en grote hebzuchtige scabrositeit.

Na zes uur lange onthouding van y-endorfine ziet jApi beide proefpersonen opvliegerig raken. Deskundoloog Henny grijpt daarop snel in door het toevoegen van synapause in beide injectiesystemen, onder het motto "opvliegingen praat men niet weg".

Gezien het belang van bovenstaand onderzoek en de verrijking van de wetenschappelijke kennis voor de mensheid doen we een dringend beroep op de medewerking van de universitaire gemeenschap. Hent uf Feet General Labs unLTD zit te springen om lumbaalPUNKtaten teneinde het Flowertropine gehalte te bepalen van verliefde en getrouwde studenten. Overigens kunnen degenen onder de proefpersonen die tijdens hun studie niet afgeleid wensen te worden tevens een behandeling met Flowertropine-antagonist krijgen.

Het onderzoek en de behandeling zijn evenals het kopje koffie natuurlijk geheel gratis.

HENT UF FEET

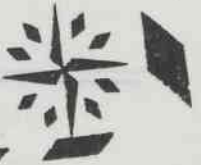
olwees joers!

Opvliegingen praat men niet weg

Synapause > 45
Effectief

onze afrika-special

PAR AVION
VIA AIR MAIL
LUFTPOST

Hygiëne is een begrip wat men nog nauwelijks kent hier. Overal in de stad open riolen en grote afvalhopen. Af en toe

beiwagen langs die de zaak onder de DDT zet. Alles en iedereen verdwijnt dan even in een witte wolk, waar men hoestend en proestend weer uitkomt en dan kun je er weer een poosje tegen.

Niet alleen op straat heerst er een gebrek aan hygiëne, ook in de ziekenhuizen en de dispensaires. Als je hier echter iets krijgt, kun je beter gauw wegwezen. Mensen die denken malaria of geelzucht te hebben, kunnen niet vertrouwen op de bloedproeven die het laboratorium hier neemt. Er komen dingen voor die te gek om los te lopen zijn, omdat men met hetzelfde lepeltje in allerlei buisjes zit te roeren. Dus iedereen heeft geelzucht of t.b.c. of zoiets. Er zijn een aantal artsen, waarvan een aantal franse en o.a. een roemeen die voor buitenlanders een soort spreekuur hebben. Men is over het algemeen weinig enthousiast over deze mensen. Ze geven snel en vooral veel medicijnen. In de apotheek is alles vrij te krijgen, als je maar geld hebt. Maar het hebben van geld is hier nog heel erg de sleutel tot medische hulp. Iedereen wil er wat aan verdienen, dus als je bij de dispensaire aan de beurt wilt komen, moet je wel een briefje van 500 francs meenemen (dagloon van een arbeider is ongeveer 1000 francs).

Dat geldt ook in het ziekenhuis. Elke injectie wordt betaald. In alle ziekenhuizen moet je zelf voor je eten en je was zorgen, d.w.z. er moet altijd een familielid met je mee. Voor mensen buiten Bamako is dat vaak heel moeilijk.

Hoe verder je buiten de stad komt, hoe slechter de medische hulp. In wat grotere plaatsen is het wel een ziekenhuisje of

Hier volgen enkele ervaringen met de gezondheidszorg ten plattelande in het Afrikaanse Mali.

Schrijfster Lesina de Jong is de vrouw van een dierenarts daar. Ze werken in het kader van een Nederlands ontwikkelingsproject.

een dispensaire. Dorpen van enig belang hebben een apotheek, ze hebben een missiezuster. Verder zitten overal "infirmiers" die, naar de verhalen te oordelen, nog niet het nivo halen van een le jaars verpleegster in Holland. Ze kunnen dan wel spuiten, maar het is de vraag met wat ze dat doen en wanneer. Ook hier geldt de regel: wie het meeste geld geeft, komt het eerst.

Ons projekt verleent geen medische service aan de bewoners van het dorp waar we vlak bij zitten. Er is wel grote behoefte aan, gezien de dagelijkse bezoeken van deze mensen aan iedereen die ze het hek binnenlaat, om medicijnen en verzorgen van wonden.

Als leek op dit gebied is het onmogelijk om deze mensen te helpen. We hebben nauwelijks medicijnen en als je begint met er een te geven, dan heb je elke dag je stoep vol mensen.

Men is op een gegeven moment begonnen met de infirmier uit het dichtsbijzijnde dorp eens per week te vragen een soort spreekuur te houden. Uiteraard was dat behoorlijk druk.

Dat spreekuur verliep als volgt:

Iedereen op een rij, eerst de mensen die het belangrijkste waren en die geld hadden en dan de rest. Maar als "de rest" aan de beurt was, had de infirmier geen zin meer, gaf iedereen een lepel hoestsiroop of een pilletje kinini en vertrok. Na twee van deze zittingen kwam hij niet meer terug.

Jos heeft nu verschillende tochten binnen en vlak om het park gemaakt en in dorpen. Daar ontbreekt helemaal elke medische zorg.

Voor deze mensen is het ook te ver om zelf naar een dorp te gaan met een verpleger of apothek, omdat er nauwelijks wegen zijn en ze hoogstens een fiets bezitten.

Jos heeft hier en daar wat aan wondverzorging gedaan, maar de meeste kwalen waren maanden zo niet jaren oud. Wie echt iets ergs heeft, gaat gewoon dood. Vooral in de dorpen bij de rivier heerst veel rivierblindheid en malaria. Bij kleine kinderen veel vitamine A gebrek. Allemaal zaken die vrij simpel te verhelpen zijn, maar iemand moet dat organiseren. Jos wil nu proberen via Stichting Vrijwilligers een verpleger te krijgen, maar die zaken moeten allemaal onzichtbaar aangepakt worden,

want je kunt de Malinese regering niet zomaar laten weten dat hun gezondheidszorg nog nergens op lijkt.

Toch doen ze wel hun best, want ze hebben nu een systeem ingevoerd waarbij over het hele land verspreid vroedvrouwen zitten, die allemaal een soort opleiding gehad hebben.

In de stad is het al zo dat de vrouw die toch thuis bevalt een boete van 5000 francs krijgt. Op het platteland zijn vaak kleine "maternités" waar de vrouwen bevallen en een dag of vijf blijven.

Ook de onwetendheid van de bevolking zelf omtrent de meest simpele hygiëne is een groot obstakel bij de verzorging van zieken en gewonden. Zolang men bij het verzorgen van een wond inlandse medicijnen en bladeren gebruikt, wil het nog wel goed gaan. Maar zodra men om een open been een vies lapje gaat winden of met vuile handen korsten gaat afpulken is de ellende niet te overzien.

Je kunt je niet voorstellen hoe moeilijk het is om mensen die geen notie hebben van wat een bacterie is, begrip bij te brengen van wat wel en niet mag.

Lesina de Jong.

evalueren en confereren om het studeren latéren funktioneren te optimaliseren

Hallo,

hier weer 'ns een verhaal over het inmiddels veelbesproken onderwerp: evaluatieblok. Sinds de laatste berichten hierover in dit blad (dec.), zijn er al weer heel wat zaken de revu gepasseerd. Eerst dus maar een korte

samenvatting

Nadat de termijn, waarbinnen de diverse aangeschreven fakultaire groeperingen hadden moeten reageren op de gegevens die uit het evaluatieblok 1978 waren gerold, voor de zoveelste keer was verlengd en verstreken zonder noemenswaardig meer of betere reacties te hebben opgeleverd, werd het hele geval op 8 februari in de fakulteitsraad (FR) gedropped.

De studentleden hadden de zaak terdege voorbereid en deden een aantal voorstellen:

1. De FR spreekt zijn afkeuring uit over het in deze gevoerde beleid van de /
2. Het niet door laten gaan van evaluatieblok 1979. projektgoepen.

ad 1.

Zij dienden een motie in. Een amendement hierop werd aangenomen (7 voor, 4 tegen). De studenten stemden tegen vanwege het eufemistische karakter van dit amendement:

"De FR in vergadering bijeen spreekt er zijn ernstige teleurstelling over uit dat de door de FR/FB (fakulteitsbestuur) ingestelde projektgroepen die terzake benaderd zijn; niet binnen de gevraagde termijn gereageerd hebben op een verzoek van het FB om te reageren op de door de planningsgroep evaluatieblok verzamelde evaluatiegegevens".

"Ernstig teleurgesteld" is de fakulteitsraad. Fantasties hoor! Hardere uitspraken durfde de raad echter niet aan, het ondernemen van enige actie t.a.v. de verschillende groepen scheen haar vreemd.

ad 2.

De planningsgroep had (terecht) geen zin in het opzetten van evaluatieblok '79, daar zij geen zekerheid had dat er op zinvolle wijze met de gegevens gewerkt zou worden. Bovendien zou opnieuw evalueren weinig zin hebben. Er is n.a.v. de aanbevelingen '78 immers nog niets veranderd. Opnieuw evalueren zou bijna identieke gegevens opleveren.

Het plannen van het evaluatieblok '79 werd op aanraden van de planningsgroep unaniem in de FR afgekeurd.

De studenten deden een voorstel aan de raad om het gat wat hierdoor begin mei in het curriculum zou ontstaan op te vullen met een onderwijsconferentie. De achtergrondgedachte hiervan was dat enerzijds duidelijk moest zijn dat de

fakulteit tekort geschoten was (niet zij, maar de studenten organiseren de conferentie), en anderzijds het belang van het evaluatieblok onderstreept moest worden. Over het laatste valt één en ander te zeggen.

evalueren ?

De onderwijsinhoud wordt afgeleid van de doelstellingen die een fakulteit zich stelt t.a.v. de opleiding. De doelstellingen en daarmee de inhoud van het onderwijs dienen gerelateerd te zijn aan maatschappelijke behoeften. Wat die maatschappelijke behoeften zijn en wie invloed (zouden moeten) hebben op het vaststellen van (in dit geval) de medische opleiding is daarom een belangrijke discussie. Het zou echter te ver voeren er in dit stuk op in te gaan, bovendien zouden we dan vooruit lopen op de conferentie waarin dit onderwerp ongetwijfeld uitvoerig aan de orde zal komen. Een gedeelte van deze discussie is hier echter wel van belang. Namelijk de invloed van studenten op hun eigen onderwijs (zowel puur inhoudelijk als didakties gezien). Niemand zal ontkennen dat studenten nadenken over hun functioneren in de samenleving, nu en in de toekomst als ze zijn afgestudeerd. Ze vormen daarover een bepaald (ideaal)beeld. Studenten van nu zijn de academici van straks. Zij dienen één van de groeperingen te zijn die invloed moeten hebben op de inhoud van de opleiding.

Wat de didaktiek van het onderwijs betreft zijn studenten ongetwijfeld degenen die er het beste over mee kunnen praten. Zij zijn het immers die het onderwijs ondergaan, en kunnen dus het best beoordelen in hoeverre een bepaalde vorm van onderwijs wel of niet prettig werkt. Dit is van belang voor de motivatie van de student, verhoogt het leereffekt en uiteindelijk de kwaliteit van academici.

Zo doende hebben studenten op verschillende niveau's inspraak in het hun aangeboden onderwijs (een situatie overigens die niet zomaar van de ene op de andere dag ontstaan is, maar waar jarenlange strijd voor gevoerd is).

Het niveau waarop studenten niet afhankelijk zijn van hun afgevaardigden in een raad of kommissie, maar allen directe inspraak hebben in de opleiding is de belangrijkste. Deze mogelijkheid is in het Maastrichtse curriculum ingebouwd in de vorm van een evaluatieblok. Helaas is het gebleken geen werkelijke inspraak te zijn. We zijn nooit verder gekomen als zuiver en alleen het geven van feedback. Met de gegevens werd niet gewerkt.

Het evaluatieblok moet blijven bestaan. Bewaken dat er iets met de gegevens gebeurt (zoals de planningsgroep getracht heeft) is blijkbaar niet genoeg. Er moet een garantie komen dat er daadwerkelijk iets zinnigs mee gedaan wordt. Kōn de FR niet meer doen, durfde zij niet, of (en dat is niet te hopen) ziet zij het nut van een evaluatieblok niet in??? Hoe het ook zij, die garantie moet komen, zodat er in 1980 weer geëvalueerd kan worden. Ondertussen gooien we ons op

de onderwijsconferentie

Het voorstel van de studentleden van de FR over het organiseren van een dergelijke conferentie door studenten is uiteindelijk goedgekeurd (F-raadsvergadering 22 febr.). De fakulteit biedt financiële, administratieve, ruimtelijke en zo nodig organisatorische steun, met behoud van de inhoudelijke verantwoordelijkheid van de werkgroep onderwijsconferentie.

Het centrale thema en tevens subtitel van de conferentie is: "Doelstellingen van de (basis)artsopleiding in relatie tot de rol van de arts in de huidige en toekomstige samenleving". Een volzin. Uit mijn relaas over evalueren mag worden gekonkludeerd dat ook deze conferentie erg belangrijk is. Het kan worden beschouwd als een soort evaluatieblok, maar dan op een breder en wellicht diepgaander niveau. Ook studenten van de zeven zusterfakulteiten zijn uitgenodigd. Voor het welslagen van dit evenement en het onderstrepen van het belang dat wij hechten aan evalueren is een grote opkomst noodzakelijk van met name Maastrichtse zijde.

We hopen dat er goede konklusies, aandachtspunten voor de toekomst en eventueel een slotverklaring uit de conferentie zullen rollen. Dingen die de deelnemers mee kunnen nemen en gebruiken in hun streven naar optimaal onderwijs en gezondheidszorg.

hoe nu verder ?

Aan het inbouwen van een garantie met betrekking tot het adequaat reageren van door de planningsgroep evaluatieblok en fakulteitsbestuur aangeschreven projectgroepen wordt gewerkt.

Verder wordt er over evaluatieblok '79/'80 al gedacht en gesproken. Er zijn voorstellen tot herstructurering van het blok, maar daarover later meer.

namens de studentenvakbond in oprichting

irene soeters

'n stuk evaluatie

Het is gebruikelijk dat aan studenten, die een training in het Skillslab hebben doorlopen, gevraagd wordt deze training te beoordelen.

Dit gebeurt op de volgende manieren:

1. via kontaktpersonenoverleg
2. via de projektgroep Skillslab
3. direkt in aansluiting op een training

Binnen het Skillslab is twijfel gerezen over deze methode van oordeel vragen.

Tot nu toe wordt elke training beoordeeld, zodat we steeds een grote hoeveelheid evaluaties binnen krijgen. Bovendien blijkt dat deze beoordelingen in een zodanig vorm binnenkomen dat we er weinig mee kunnen doen. We hebben ons gerealiseerd dat beoordelingen aan een aantal kenmerken moeten voldoen voor ze serieus genomen worden. Deze verifikatiemogelijkheid ontbreekt - door het eenrichtingsverkeer - in de huidige vorm van beoordelen. Daarnaast ontbreekt de mogelijkheid voor de beoordelaars(studenten) om te zien wat er men hun opmerkingen gedaan wordt.

Daarom volgt hier de opzet waarmee we willen proberen aan deze bezwaren het hoofd te bieden:

- we pikken per blok één training uit om te beoordelen
- na afloop van die training vragen we de studenten die hem doorlopen hebben een beoordelingsformulier in te vullen, bij voorkeur in concrete bewoordingen.
- daarbij worden de studenten uitgenodigd voor een bijeenkomst 1 maand later.

Deze bijeenkomst heeft een meervoudig doel:

- de resultaten van de beoordelingen worden voorgelegd aan de studenten
- de beoordelaars kunnen zien dat niet elke beoordeling afzonderlijk consequenties kan hebben(vgl.: - de training was te kort en - de training was te lang, over dezelfde training)
- de medewerkers van het Skillslab brengen verslag uit hoe deze training n.a.v. deze beoordeling al of niet gewijzigd gaat worden(daartoe de tussenperiode van een maand)
- over de wijzigingen die het Skillslab gedacht had,kan van gedachten gewisseld worden.

N.a.v. de bestaande onvrede met de bruikbaarheid van de beoordelingen denken we op deze manier een werkwijze gevonden te hebben die aan veel bezwaren een eind zal maken.

Of dit zo is kunnen we beoordelen na de eerste keer.

Daarom zullen in de lopende blokken de volgende trainingen ter beoordeling staan

- 1e jaar : neurologie
- 2e jaar : neurologie
- 3e jaar : vaginaal bloedverlies

Jan van Dalen
Skillslab.

en toch beweegt ze...

Het vervelende van discussies is, dat ze meestal niet beter worden door ze voort te zetten. Daarom geef ik alleen nog enige verduidelijkingen op punten in mijn eerste stukje die door drie discussianten blijkbaar verkeerd begrepen zijn. De vierde bijdrage laat ik onbehandeld. De auteur moet zich eerst beter informeren. Welke misverstanden ik in eventuele reacties ook zou menen te signaleren, ik zal er niet meer op antwoorden.

In de eerste plaats mijn in "proces-verbaal"-stijl vervatte openingszin, die inderdaad sterk gecontraheerd is. Redactie, u hebt een kans gemist om nog een keer eruditie te laten blijken door geen "met dank aan W.F.H." in te voegen.

De exegese van de heer Schmidt klopt overigens niet. Er is niet bedoeld wat hij suggereert, maar:

Ik heb mij beschikbaar gesteld voor een benoeming door de Kroon bij de RL, na afweging van vele pro's en vele contra's, o.a. omdat in Maastricht velen mij een beeld voorspiegelden dat mij wel aansprak. Het is jammer dat onder deze nu mensen zijn die mij zeggen dat "in Maastricht niets normaal gaat", "het in de faculteit een bende is" ("klote-zooi" hoor je ook) of dat ze überhaupt vertrokken zijn.

Nergens in mijn boutade is een aanval op de intrinsieke onderwijsprincipes te vinden. Wat er wel staat, is dat, ondanks de misschien wel weergaloze vorm, twijfel kan bestaan aan de inhoud van het curriculum. Het terugvallen op oude blokboeken, die oudere jaars studenten hebben opgeleverd waarover men zich zorgen kan maken, is dan niet de meest voor de hand liggende remedie.

Ik heb de doelstellingen van het oude blokboek aanwijsbaar lorrig genoemd. Het leek mij een aardige consequentie van Maastrichtse filosofie om dat niet verder te concretiseren, waar in het officiële blokboek een verbeterde versie stond. Wie de verschillen niet ziet, kan zich tot de inhoudsdeskundige wenden.

Doelstellingen zijn uitgangspunt voor onderwijsactiviteiten. Het is niet te verwachten dat verschillende doelstellingen tot gelijke activiteiten zullen leiden. Het is dus onlogisch om onderwijsactiviteiten uit het officiële blokboek te laten varen onder de vlag van de doelstellingen van een jaar

geleden. Zie daar de gammele tang en het varken. In het alternatieve blokboek is te lezen dat het "in elkaar gedraaid" is. Ik kan het ook niet helpen dat dit citaat daar te plukken is. Weinigen zullen er moeite mee hebben dit geen academische bezigheid te vinden.

De twintig pagina's over een onderwijskundig onderwerp lijken mij erg leerzaam, alleen is het, naar mij is verteld, niet gebruikelijk om inhoud in blokboeken op te nemen, maar wel om er in blokboeken naar te verwijzen. Ik begrijp ook wel dat de samenstellers er een bedoeling mee hadden, alleen kan ik mij milieuvriendelijker en minder verspillende methoden voorstellen om dat doel te bereiken.

In den beginne was er het Woord, heren. Wanneer een medische faculteit de eigen terminologie niet beheerst, dan is dat een eerste, maar betekenisvolle, stap op een pad van onbegrip. Bovendien is in de geneeskunde zorgvuldigheid ook nooit weg. Spelfouten zijn dus niet te vergelijken met ezelsoren.

Nu nog even terug naar mijn zorgen over de kwaliteit van ons onderwijsprodukt. Wanneer ik stel dat omvang en diepgang van de kennis en kunde veel te wensen overlaat, dan is dat een nette formulering voor het probleem van de lacunes die velen signaleren en die het functioneren in praktische setting hier en daar ernstig belemmeren. De huisvrouwelijke analoog die u hebt bedacht heer Schmidt, ik durf het nauwelijks te schrijven, slaat als een tang op een varken. Zulke huisvrouwen en zulke artsen bestaan niet. Medische problemen worden bij voorkeur ook niet gemaakt, maar geput uit de praktijk. Als, ik kan het niet helpen, ervaren docent ervaar ik dat allerwegen als relevant ervaren kennis en inzicht bij studenten waarmee ik over medische problemen praat, zelfs niet rudimentair aanwezig zijn.

Problemen die voor studenten van traditionele faculteiten geen probleem (meer) zijn, stuiten hier op onbegrip. De kans dat op het moment dat de bekwaamheid tot het uitoefenen van de geneeskunde wordt getoetst het vereiste vakmanschap nog niet aanwezig is, is levensgroot aanwezig, maar er staat nergens dat mijns inziens geen correctie meer mogelijk is, in tegendeel. Ik heb trouwens ook niet gezegd dat de artsen, c.q. potentiële tijdbommen, zeker zullen afgaan; dat zegt u, meneer Schmidt.

Het tijdbommen-beeld is misschien wat hard, maar overbekend in traditionele faculteiten waar men lijdt onder het "tijd-maakt-u-allen-arts-syndroom". Aangezien het omgaan met understatement niet de sterkste zijde van de RL lijkt, vond ik het wel aardig dit cliché nog eens uit de kast te halen.

Dit waren dan weer een paar misschien wel weer als "negatief" op te vatten opmerkingen. Toch leveren zij geen enkel aanknopingspunt voor een vrees dat ik als onderwijsprincipe het trechtermodel zou hanteren, evenmin als mijn eerdere stukje trouwens. Ongemotiveerde vrees noemt men geloof ik angst.

Tenslotte: mijn opmerking over empathie en het op de man spelen wordt onverwacht gesteund door de reacties. Laat iedereen nu denken dat ik het over mezelf had. Als ik mijzelf gegrepen had gevoeld, had ik dat natuurlijk niet geschreven. Zie de titelpagina van het apocriefe blokboek en zie welke naam, behalve dan de mijne, in het stuk van T. Schmidt het meest voorkomt. Uw uitnodiging om een strijdmakker alleen achter te laten, lijkt me een verstoring van een (weliswaar plannings-)groepsproces en dat is heel laakbaar. Bovendien heb ik nooit begrepen dat onderwijs een strijd is. Voor mij is het een fenoevolutionair proces waarbij iemand die iets begrepen heeft of meent te hebben aan anderen die zulk een begrip nog niet hebben, maar wel willen krijgen, laat zien hoe hij tot dat inzicht gekomen is. In die zin was dit misschien wel een opvoedkundig stukje.

J. Drukker

tijdbom of losse flodder, en waar dan wel?

De stank van de rotte eieren is wat verwaaid, vnl. door de commentaren van Ton Schmidt en Jan Graat. Nu gaat het me hier niet om deze commentaren, die ik overigens erg goed vind, maar om het gegeven dat de gebeurtenissen rond blok 2.4. niet op zichzelf staan. Het startpunt van de discussie was dat een aantal studenten door kregen dat het concept-blokboek 2.4. naar vorm en inhoud zeer verschilde van wat ons steeds wordt voorgehouden. Zij signaleerden dat niet alleen; dat gebeurt nl. wel vaker; zij deden er ook wat aan en legden tenslotte een eigen blokboek op tafel. Studenten die op zo'n manier verantwoord willen dragen voor hun eigen onderwijs, verdienen m.i. alle waardering. Dat ik daar niet alleen in sta, bewezen fakulteitsraad en fakulteitsbestuur door dat "officieel" uit te spreken. Enkel om de spanning niet nog hoger te laten oplopen, werd de fakulteitsraad ervan weerhouden om het alternatieve blokboek als enige officiële te erkennen.

Dat er mensen zijn die het daar moeilijk mee hebben, bewijzen de gebeurtenissen van de laatste maanden. Kernpunt is volgens mij dat zij moeilijk kunnen begrijpen dat onderwijs geven geen leiden maar begeleiden is. Om daar uitvoering aan te geven, blijkt bijna onmogelijk voor mensen, die zijn opgegroeid en werken in een van hiërarchie doortrokken medisch wereldje. De tijd dat het Harmen, Roelof enz. was, lijkt te worden verdrongen door het Prof. Dr.... (vul zelf maar in) tijdperk. De gedachte dat de student zijn "leraar" iets te vertellen zou hebben, wil er dan óók niet meer in.

Toch was de vernieuwing van het onderwijs, waarvan Maastricht een zeldzaam en nog veel gebreken vertonend voorbeeld is, een gevolg van een duidelijke onvrede onder studenten. Een onvrede, vooral over het feit dat het onderwijs

totaal niet aansloot bij de bestaande maatschappelijke verhoudingen en ontwikkelingen. Hoe terecht die onvrede zo'n tiental jaren geleden was, blijkt uit de veranderingen, die sindsdien hebben plaatsgevonden; oftewel de verstarring, die onderwerp van kritiek was, heeft zichzelf bewezen.

Nu was het protest, dat geneeskunde studenten lieten horen, zeker in vergelijking met bepaalde andere studierichtingen, niet zo algemeen. Dit aspect van het denken en gedrag dat zij overnemen van degenen, die zij later "collega" mogen noemen, zit er al vroeg in. Waar er wel protest was, was dit erg duidelijk. Ik denk dan aan het boek "Gezondheidszorg in Nederland" geschreven door de actiegroep medicijnen Nijmegen. En al vonden deze geluiden weinig weerklank bij medestudenten, beter gezegd: er werd weinig mee gedaan; het sloot wel aan bij soortgelijke geluiden overal uit de samenleving. En al denken vele gezondheidswerkers dat de arts "boven de partijen" staat, die fictie is daarbuiten reeds lang doorzien. Gezondheidszorg vormt wel degelijk een politieke macht en artsen bezetten er de sleutelposities. De hiervoor genoemde hiërarchie en gedrag/denken-overname zijn slechts factoren, die dat in stand houden.

Maastricht is één van de weinige plaatsen waar de geluiden, de roep om verandering, weerklank vonden. Hiervan getuigt de basisfilosofie; een geschrift dat wegen aangeeft ter verandering van zowel medisch onderwijs als research en gezondheidszorg. Nu deed Koen van Vugt vorig jaar in Maffius al de pessimistische voorspelling: we rijden naar de afgrond. Niet alleen blok 2.4. is daar een symptoom van, ook de wijze waarop aan het PMOK gestalte wordt gegeven c.q. kan worden gegeven. En de discussies rond de invulling van het zesde jaar. Pogingen om een visie over dat jaar te formuleren, zijn gestrand, en dat was niet de schuld van degenen die daar een poging toe deden en de verdere discussie rond

de invulling van het zesde jaar beperken zich tot een verbeteren en ononderbouwde touwtrekkerij: mijn vak (sommigen hebben dat schijnbaar zelf uitgevonden) minstens ... maanden. Daarbij schijnt het van levensbelang te zijn of dat dan al dan niet verplicht wordt gesteld. De fakulteitsraad heeft echter al maanden geleden uitgesproken dat het hier keuze-stages betreft.

Het hernieuwde pleidooi voor een wetenschapsstage is een ander voorbeeld. Een mooi voorbeeld (in dit verband, eigenlijk is het een triest voorbeeld) omdat het illustreert hoe men bepaalde onderwijsdoelen naar het eigen vakgebied weet te vertalen. Het is inderdaad van nauwelijks te onderschatten belang, dat medische studenten leren kritisch te denken en als zodanig zijn ingesteld ten opzichte van het (eigen) medisch handelen. De kennis van wetenschappelijke methoden is daarvan een belangrijk onderdeel. Maar de uitwerking hiervan vraagt eerder om een keuzestage filosofie dan een verplichte wetenschapsstage van 3 maanden voor alle aanstaande vierdejaars, die dan ook nog keuze-onderwijs wordt genoemd. De onderwijskommissie doet het aldus: eerst gaat de meerderheid akkoord met een wetenschapsstage, daarna vindt men dat de projektgroep keuze-onderwijs een nota moet opstellen inhoudende filosofie m.b.t. keuze-onderwijs. Na vier jaar keuze-onderwijs komt de onderbouwing en verloedering.

Terug naar de wetenschapsstage. Men zegt wetenschap, men bedoelt research. En om wetenschap te verenigen tot research en zodoende onderwijs geven of gezondheidszorg bedrijven niet wetenschappelijk te noemen, lijkt me een grove denkfout. Ook de vraag in hoeverre de studenten met wetenschappelijke methoden c.q. resultaten daarvan, gekonfronteerd worden, blijft onbeantwoord. Het komt bijv. herhaaldelijk voor dat de "zelfwerkzame" studenten zgn. wetenschappelijke

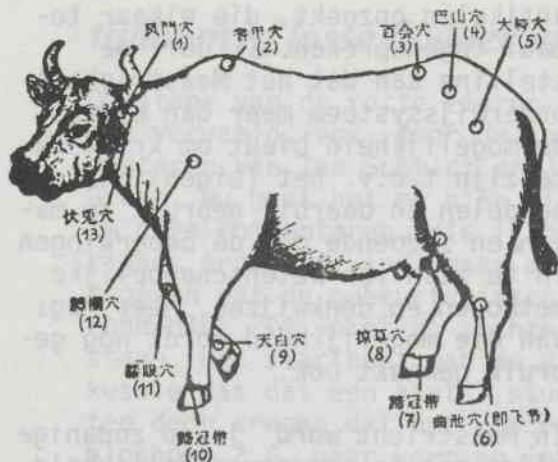
artikelen opzoekt, die elkaar totaal tegenspreken. Ik durf de stelling aan dat het Maastrichtse onderwijssysteem meer dan elders de mogelijkheid biedt om kritisch te zijn t.o.v. het (eigen) medisch handelen en daarbij gebruik te maken, en zodoende ook de beperkingen in te zien van wetenschappelijke methoden en denkwijzen. Meer nog: van die mogelijkheid wordt nog gebruik gemaakt ook.

In Maastricht word je op zodanige wijze met je verantwoordelijkheid o.a. over je eigen voortgang gekonfronteerd dat het m.n. in het eerste jaar nogal wat onzekerheid met zich meebrengt.

Dat die konfrontatie vrucht afwerpt, daarvan ben ik overtuigd. Ik denk dan m.n. aan blok 2.4. en het evaluatieblok '77/'78, waarbij studenten de verantwoordelijkheid die zij voelen voor het Maastrichtse onderwijs, en hun eigen funktioneren daarin, onderstreepten. Gezien o.a. de geringe respons van de fakulteit op de resultaten van het evaluatieblok is het eerder de vraag of deze haar plicht nakomt. Daarmee wil ik niemand persoonlijk aanvallen, zeker niet de weinigen, die werkelijk de schouders zetten onder de verdere op- en uitbouw van het onderwijs.

Jan Drukker is gewild of ongewild de spreekbuis geworden van een groep, die door onwetendheid of antipatie tegenover de doelstellingen van deze instelling, Maastricht zijn kans niet gunt. En al heb ik het hier over onderwijs, hetzelfde geldt voor onderzoek en gezondheidszorg. Wouter van Deenen en met hem anderen, zitten waarschijnlijk nog steeds met de vraag hoever Maastricht afstaat van het traditionele systeem. Ik denk nog ver. Op het gebied van medisch onderwijs in Nederland is Maastricht een verademing. Maar waakzaamheid en actieve inzet m.n. van studenten, is noodzakelijk. Om dat te realiseren, van wat vroeger wel genoemd werd, datgene waarin een kleine fakulteit groot kan zijn.

Berry v.d. Steen.

cyclus alternatieve geneeswijzen

Iedere dinsdagavond t/m 10 april
in de aula RL aanvang 19.30 u

Met het oog hierop wil ik jullie er op wijzen dat er in de herfst '79 door het Studiecentrum voor Anthroposofie te Maastricht, Marcellusstraat 70 te Heerlen weer een oriëntatiecursus anthroposofie zal worden georganiseerd. Hierin zullen o.a. aan bod komen: de gezondheidszorg in het algemeen en ook mogelijkheden om een patiëntenkring te stichten op basis van de sociale driegeledinggedachte. Verder bestaat er sinds kort aan de RL een werkgroep "Anthroposofie en Geneeskunst", die zich meer naar binnen toe gericht, via de bestudering van boeken, op de anthroposofie richt.

Lezing Han Stiekema over Natuurgeneeswijzen.

Helaas kon ondergetekende niet meer in de aula. In yoga-zit was er nog net plaats in de gang. De geest vertoeft dan elders zoals jullie als echte alternatieve genezers bekend zal zijn, zodat mijn verslag op dit punt wat te kort zal schieten. Toch een nuttige avond, maar of dit voor de toehoorders ook het geval was, is mij helaas onbekend.

Lezing Acupunctuur door dhr. A. Coronel, voormalig co-assistent te Maastricht, nu huisarts te Amsterdam.

Ook nu weer een goed gevulde aula. Acupunctuur is de leer van de energie eigenlijk. Belangrijk zijn 3 hoofdstukken:

1. de Yin-Yan theorie -Polariteit -
3 - 5 longen
2. de cyclussen
tijd 5 - 7
7 - 9
jaarritmen
3. systematiek.

De spreker vertelde zeer boeiend en een en ander werd ook geïllustreerd m.b.v. de overhead-projector. Ik vond dat je op deze wijze in staat was een goed beeld over de acupunctuur te vormen.

Paul van Dijk opende de cyclus met een inleidend verhaal over alle vormen van Alternatieve Geneeswijzen in Nederland.

Onder zeer veel belangstelling -de aula was tot de laatste stoel bezet- hield hij een uiteenzetting over de meest beoefende alternatieve therapiën.

Achtereenvolgens kwamen aan bod: de acupunctuur, de anthroposofische, de auriculotherapie, de celtherapie, de chiropractie Geneeskunst, d.w.z. de 'krakers', de gebedsgenezing en zo verder het hele alfabet langs.

Aangezien dit heel lang zou hebben kunnen duren en omdat de hele opsomming op zich vrij saai is -je kunt beter het boek van Van Dijk lezen- gaf de spreker de mensen de gelegenheid te interrumpen.

Ik vond het een zeer goede avond, vooral de manier van vragen beantwoorden en luisteren naar de mensen; erg knap van Paul van Dijk. Na de pauze brak ook de discussie los.

Lezing Dhr. M.A.W. van Werven, huisarts te Eindhoven.

Ook voor deze lezing was weer overvloedige belangstelling. Van Werven hield een lang verhaal over wat anthroposofische geneeskunde nu eigenlijk inhoudt. Hierbij kwamen begrippen als het fysieke lichaam, etherlichaam, astraallichaam en het "ik" naar voren. Ook de mineralenwereld, de plantenwereld, het dierenrijk en uiteindelijk het ver-

schijnse "mens" werden benaderd op anthroposofische wijze en dan vooral ook de essentiële verschillen daartussen.

Voor lezers die bekend zijn met de leer van Rudolf Steiner zullen dit geen onbekende geluiden zijn.

Toch bleek bij vele toehoorders na de lezing nog vele vragen te liggen m.b.t. de anthroposofische geneeswijze. Blijkbaar is het erg moeilijk dit op één avond duidelijk te maken.

Via slimme vragen werd het nivo van kennisoverdracht ook nog geëvalueerd (restsymptomen uit zijn Maastrichtse tijd?): "Hoe zou je iemand met kiespijn behandelen?". Antwoord: "stimuleren van een sterk punt op de dikke darm meridiaan, die vlak onder de neus langs loopt". Dit antwoord kwam overigens niet van de mensen uit de zaal.

Lezing Transcedente Meditatie.
Paul Knibbelaers en Geert-Jan Tangelder.

Voor een zeer select gezelschap (+ 18 man) hield eerst Geert Jan, arts, een verhaal en vervolgens Paul.

Vraag aan de Maffiuslezers: is het kenmerkende verschil tussen TM en de andere alternatieven dat er voor TM geen of nauwelijks belangstelling is?

Het goede antwoord wordt beloond met een cursus TM o.l.v. Maharishi Mahes Yogi in India!

Al met al is er in Maastricht op het gebied van de alternatieve geneeswijzen dus heel wat te beleven. Ik hoop dat studenten aan de RL daarmee na afloop van deze cyclus willen doorgaan. En misschien dat dan de alternatieve geneeskunst in de opleiding aan de RL geïntegreerd kan worden.

Suggesties waaraan ik denk zijn o.a. meer alternatieve boeken in het SL, keuzeblokken bij alternatieve genezers, alternatieve inhoudsdeskundigen, informatie-literatuur in de blokboeken. Ik heb begrepen dat belangstellenden voor een werkgroep zich kunnen melden bij Paul Zwietering, voorzitter van Diogenes/KOKO, de organiserende studentenvereniging van deze cyclus.

Leo Viëtor.

Na de eerste lezing van de alternatieve geneeswijze-cyclus is uit de Aula een blauwe kist met boeken gestolen.

De boeken hadden een waarde van f 650,-; ze handelden vnl. over voeding, macrobiotiek en natuurgeneeswijzen.

Wil diegene die van deze diefstal iets gezien heeft of er inlichtingen over kan verschaffen, contact opnemen met Resie Moonen, 1e jaars, of bellen naar 50419 of bericht versturen naar de KOKO-kamer Culturele Commissie.

publicaties, voordrachten. reizen en congressen

Voordrachten gehouden door M.A. Bremer Schulte

- Inleiding op doel en activiteiten van de Nederlandse Multiple Sclerose Stichting in Limburg in de M.S.-Kliniek te Overpelt (B) door M.A. Bremer Schulte (als adviseur van de Multiple Sclerose Stichting Limburg), 9 februari 1979.
- Voordracht over 'Freiwillige Rehabilitationsbeiträge von Patienten im Rahmen der Medizinischen Versorgung und der Sozial-Medizinischen Hilfen' voor de OAGG (Österreichischer Arbeitskreis für Gruppendynamik und Gruppentherapie) Wenen, 7 maart 1979.

Psychiatrische colloquia

In het Posjet van het Psychomedisch Streekcentrum Vijverdal worden van april tot en met juni 1979 psychiatrische colloquia gehouden. De volgende onderwerpen staan op het programma:

- 5 april
"Wie diagnostiseert wat?" - Enige historische en actuele kanttekeningen m.b.t. de psychiatrische diagnostiek- (Norman Bell en Mark Richartz)
- 3 mei
"Ortho-psychiatrie: bericht van een afdeling in opbouw" (Team ortho-psychiatrie o.l.v. Loek Wolfs, klinisch psycholoog)
- 7 juni
Gemeenschappelijke presentatie van de assistenten "Vijverdal"
- Nog nader te bepalen thematiek rondom het nog lopende cursorische project "Intake".

ter inzage bij de dienst voorlichting

Informatie-Bulletin MRC, februari 1979

- Dit februari-bulletin gaat over de verslagperiode oktober-december 1978. In die periode zijn er twee nieuwe projectgroepen ingesteld. De eerste is "Bejaardenbeleid" en de tweede "De psycholoog in de eerste lijn". Bovendien is per 1 januari 1979 bij het MRC een functionaris benoemd die zich vooral zal toeleveren op de opbouw en structurering van de eerste lijn. Het bulletin beschrijft uitvoerig de activiteiten die er in de periode oktober-december hebben plaatsgevonden op gebied van bestuur en werkgroepen. Tot slot geeft het bulletin een overzicht van werken projectgroepen die momenteel binnen het MRC werkzaam zijn.

Veiligheid

- Vouwblad van het Veiligheidsinstituut Amsterdam. In dit vouwblad aandacht voor het vermijden van onveilige situaties die val-ongevallen veroorzaken.

Zomercursus Engels-Grieks in Griekenland

- Brochure over zomercursus Engels-Grieks die 4 maal wordt gehouden van juni tot september, in Halkidiki, Griekenland.

Zomercursus Engels in Engeland

- Brochure over zomercursus Engels die 4 maal wordt gehouden van juni tot september in het Bedford College of Higher Education.

studeren in de v.s.

De Netherlands America Commission for Educational Exchange, Reguliersgracht 25, Amsterdam, geeft inlichtingen over studeren in de V.S. en het verkrijgen van studiebeurzen.

Geïnteresseerden (en vooral degenen die na hun doctoraal of ingenieurs-examen verder willen studeren in de Verenigde Staten) moeten ongeveer een jaar van te voren beginnen met de aanmelding tot voortgezette studie aan Amerikaanse universiteiten. De afdeling Studievoorlichting is dagelijks geopend van 13.00-17.00 uur en telefonisch te bereiken onder 020-241514 (gedurende de gehele dag).

mededeling dienst financiële administratie

De dienst Financiële Administratie deelt hierbij mede, dat studenten, die contante betaling wensen van hun reisdeklaraties, zich daarvoor kunnen wenden tot deze dienst en wel dagelijks van 14.00 tot 17.00 uur op het adres Abtstraat 4, derde verdieping, kamer de heer Groels (trap naast lift nemen).

cursus wetenschapsvoorlichting

'Ik heb mijn best gedaan. Aan mij ligt het niet dat men niet op de hoogte is van de revisie van de tribus Blacini. Ik heb er nog een wetenschappelijk verantwoord artikel voor de krant over geschreven, dat niemand heeft gelezen. De redactie wilde het zelfs niet plaatsen. Zoals u ziet heb ik duidelijk mijn best gedaan. Meer tijd kan ik er niet aan besteden. En bovendien, als men iets wil weten komt men maar op het lab. Wij werken hier in de grootst mogelijke openheid dus aan ons zal het niet liggen.'

Dit zou een uitspraak kunnen zijn van een wetenschappelijk onderzoeker die het goed meent. Hij zoekt over zijn wetenschappelijk werk contact met het publiek, maar slaagt er niet in dat te leggen. Aan hem ligt het niet, denkt hij (heel menselijk). Hij vergist zich. Een goed artikel wordt zeker gelezen. Als het goed geschreven en aan het juiste blad wordt aangeboden, dan is de kans op plaatsing ook groot.

Dit zijn ogenschijnlijk kleine puntjes, die voor succes van belang zijn. Toch komen deze vaardigheden iemand niet zomaar aanwaaien. En tot voor kort was het aan een universiteit of hogeschool ook vrijwel onmogelijk ze te verwerven. Nu is die mogelijkheid er wel. Aan ver-

schillende universiteiten en hogescholen zijn er cursussen voor onderzoekers en gevorderde studenten, waar zij leren deze technieken te gebruiken. De cursussen, die plaatselijk verschillend van opzet zijn, willen in het algemeen het volgende bijbrengen:

- Vaardigheid in het schrijven voor de massamedia. Daartoe behoort niet alleen vaardigheid in de opbouw van een zin of een artikel, maar ook in onderwerpskeuze en het schrijven van 'koppen' boven een artikel.
- Enige kennis van die media, zodat men beter begrijpt welke (technische) eisen de media stellen.
- (Op sommige cursussen) iets over wetenschapsvoorlichting (hetgeen iets anders is dan wetenschapsjournalistiek).

Het volgen van zo'n cursus biedt de cursist naar twee kanten voordelen. Hij kan na afloop met meer effect een bijdrage leveren aan de informatie van het publiek over een bepaalde tak van wetenschap. Hiermee dient hij een algemeen belang. In de tweede plaats krijgt hij persoonlijk een grotere vaardigheid in het omgaan met de media, een ervaring, die hem mogelijk nog vaak van pas zal komen. Dat is in zijn eigen belang. Overigens moet de cursist niet denken dat hij in een betrekkelijk korte cursus wordt opgeleid tot volwaardig journalist.

De cursussen duren weliswaar niet zo lang, maar dat wil niet zeggen dat men ze er met zijn pink even bij kan doen. Naast de (meestal wekelijkse) lessen krijgt men een fors aantal huiswerk-taken op. Cursus en huiswerk vragen meestal 12 tot 16 uur per week. Het is daarom goed van te voren na te gaan of men wel voldoende tijd eraan kan besteden.

Medewerkers en gevorderde studenten van de RL kunnen deelnemen aan een cursus wetenschapsvoorlichting die in het najaar wordt gegeven aan de Technische Hogeschool in Eindhoven. Hierover kunnen thans de volgende gegevens worden verstrekt:

Cursusduur	15 middagen - vrijdags van 13.30-17.30 uur, verspreid over 21 weken
Begin	14 september 1979
Einde	21 december 1979
Aantal lessen	één middag per week
Aantal huiswerk-opdrachten	voor ca. 3 uur per cursusmiddag
Plaats waar de cursus wordt gegeven	TH-Eindhoven - Hoofdgebouw
Toelatingseisen	afgestudeerd aan universiteit of hogeschool of studerende en zover met studie gevorderd dat men al eigen onderzoek heeft gedaan
Inschrijving	bij de heer A.J. Vervoorn - TH Eindhoven postbus 513, Eindhoven Telefoon: 040-442741
Cursusgeld	f 100 voor afgestudeerden en onderzoekers; studerenden: geen
Overige kosten	geen
Getuigschrift	op verzoek tentamenbriefje

Verdere informatie: J. Offermans, Dienst Voorlichting, tst. 414

organisatieburo adviseert over akademisering annadal

- o Bestuur en directie van het ziekenhuis St. Annadal te Maastricht zijn onvoldoende toegerust en beschikken over te weinig stafondersteuning om het hoofd te kunnen bieden aan de vele ekstra taken die zich in het ziekenhuis voordoen ten gevolge van zijn omvorming tot academisch ziekenhuis.
- o Bij arts-assistenten, verpleegkundigen en andere medewerkers van het ziekenhuis bestaat grote onzekerheid over de gevolgen die deze akademisering voor hen zal hebben.
- o Het ontbreken van de nodige financiële middelen voor de akademisering heeft in ernstige mate bijgedragen tot de problemen die er in het ziekenhuis leven.
- o Klinische medewerkers van de medische fakulteit zijn veelal onvoldoende voorbereid op samenwerking met de zittende specialisten van Annadal. Bovendien is hun introductie in het ziekenhuis niet altijd volgens de afspraken verlopen.

Dat zijn enkele punten uit de eerste bevindingen waartoe het bureau Bosboom + Hegener is gekomen in een onderzoek dat werd verricht om de bestuursinstanties van ziekenhuis St. Annadal, Ziekenhuis Maastricht en Rijksuniversiteit Limburg te kunnen begeleiden bij de akademisering van ziekenhuis St. Annadal.

Het bureau constateert tevens, dat onduidelijkheid en spanning worden geschapen door het feit, dat binnen de Rijksuniversiteit Limburg verschillen van mening blijken te bestaan over de eigen basisfilosofie en over de mogelijkheden deze te realiseren.

Voorstellen

Het rapport van Bosboom + Hegener doet een aantal voorstellen om tot verbetering van de bestaande situatie te komen en om verdere ontwikkelingen in de gewenste richting te kunnen besturen.

Annadal zal zich daarbij vooral moeten richten op korte termijn. Het beleid op de lange termijn behoort tot de aandachtssfeer van Ziekenhuis Maastricht.

De voorstellen die ten aanzien van Annadal worden gedaan komen neer op versterking van het management door het aantrekken van voldoende beleidsondersteuning en op het scheppen van duidelijkheid van de konsekventies die de akademisering voor alle betrokkenen zal hebben. Hierbij worden onder meer concreet genoemd de afwikkeling van de afkoop van specialisten en de toekomstige plaats en functie van de ondernemingsraad. Voorts zal gezocht moeten worden naar een werkbare constructie voor de bestuurlijke samenwerking tussen Annadal en Ziekenhuis Maastricht. De op handen zijnde benoeming van een gezamenlijke voorzitter van de besturen van beide instellingen zal daaraan naar men mag verwachten een belangrijke impuls geven.

De besturen van de drie betrokken instellingen zullen zich nog over de voorstellen beraden, mede op grond van de resultaten van een interne discussie binnen de verschillende geledingen van ziekenhuis St. Annadal. Rond 1 mei a.s. kunnen hunnerzijds beslissingen worden verwacht.

universiteitsorkest

Naast het voortreffelijk universiteitskoor is sinds enkele maanden binnen de RL ook een orkest actief. Het is wat moeilijk, te spreken van een universiteitsorkest, omdat veel van de leden niet tot de universiteit behoren. Wel is het orkest ontstaan uit een initiatief vanuit de RL en telt het een aantal medewerkers onder zijn leden. Het repeteert wekelijks in de aula of in het trefcentrum en maakt ook van andere faciliteiten van de instelling gebruik. De leden willen dan ook uitdrukkelijk als universiteitsorkest beschouwd worden. Ze stellen zich voor, als zich daartoe de gelegenheid voordoet universitaire evenementen op te luisteren.

De opmaat

In het najaar gaf het koor, samen met enkele kleinere muziekensembles uit de universiteit, een bijzonder geslaagde muziekavond. Na afloop daarvan heeft een aantal medewerkers en gasten zitten napraten ten huize van Coen Hemker.

Wie het sfeertje dat er na zo'n geslaagde uitvoering hangt een beetje kent, kan zich de gesprekken voorstellen: hoe jammer het was dat zoveel muzikale mogelijkheden onbenut bleven, 'we zouden zoiets eigenlijk vaker moeten doen' '..... de krachten bundelen

Dergelijke plannen vervluchtigen doorgaans met de alcohol dampen die hun geboorte omgaven. Het is mevrouw Phia Berghout, docente aan het Maastrichtse conservatorium geweest, die er in dit geval, met veel charme maar ook met grote vastberadenheid voor heeft gezorgd, dat er concrete initiatieven werden ontplooid.

Dat leidde ertoe, dat min of meer tot ieders verrassing enkele weken later in de aula een eerste orkestrepetitie werd gehouden. De heer Jo Juda, oud-concertmeester van het Concertgebouworkest en docent aan het conservatorium, was inmiddels bereid gevonden als dirigent op te treden.

Sindsdien wordt er iedere dinsdagavond door zo'n vijftientig man met grote inzet, discipline en speelvreugde gerepeteerd aan Haydn's honderdste symfonie ('de Militaire') en aan een volksliedbewerking van Hindemith.

Uit het orkest hebben zich inmiddels enkele kleinere ensembles gevormd, die geadviseerd en gesteund door mevrouw Berghout kamermuziek beoefenen.

Het plan bestaat, op 5 juni, de dinsdag na Pinksteren, een muziekavond te beleggen, waarbij het orkest zich voor het eerst zal presenteren.

Leden gevraagd

Men heeft de indruk, dat er onder studenten en medewerkers en hun echtgenoten nog veel onbenut talent schuil gaat, dat een belangrijke versterking zou kunnen betekenen. Violisten, altviolisten vooral en contrabassisten, maar ook blazers, met name in de kopersectie zijn uiterst welkom. Er wordt vooral gehoopt op groot aanbod vanuit de studenten. Coen Hemker (BMC tst. 157) en Joep Offermans (H.tst. 414) kunnen alle gewenste inlichtingen geven.

J.O.

wie

per 1-1-1979

Mw. I.M.G. Haenen

per 1-2-1979

Dhr. G.J.A.M. Brouns

Dhr. J.D. Holthuis

Mw. L. Balmaekers

Mw. M.L.M.H. Keulen

Mw. G.C.Y. v.d. Broek-Westerbeek

Dhr. H. van den Heuvel

per 16-2-1979

Dhr. R.J. Rotteveel

per 1-3-1979

Mw. M.A. Janssen

Dhr. G. van Weersch

Dhr. H.W.M. van Straaten

Mw. M.H. van Baak

Dhr. T. Ronteltap

Dhr. M.A.C. Verspeek

Dhr. H.W.M. Peeters

Dhr. P.E.M. Muyres

Mw. C.C. de Kleyn

Dhr. J.M.J. Ottenheim

Dhr. W.H. Geraedts

Dhr. F.H.J.A. Vissers

Mw. M. Kruit-Stiekema

Dhr. Th.H.J.M. Rieff

Dhr. J.N.P.M. v.d. Hurk

per 15-3-1979

Dhr. G.M.E. Janssen

Mw. M. Hardy-Wijnands

Dhr. L.G.M. Baars

wie

Dhr. P.C.M. de Jong

Dhr. J.P.M. Scheppers

Mw. H.E.M. Hermse-Buys

Dhr. H.P.J.K.M. van Houtte

Mw. M.J. van der Peet

wat

medewerkster huishoudelijke dienst

verpleegkundig medewerker

kameraman/fotograaf

secretaresse

typiste/administratief medewerkster

administratief medewerkster

laboratoriummedewerker

wetenschappelijk ambtenaar

laboratoriummedewerkster

biotechnisch medewerker

wetenschappelijk medewerker

wetenschappelijk ambtenaar

wetenschappelijk ambtenaar

medewerker Studium Generale

wetenschappelijk ambtenaar

wetenschappelijk ambtenaar

laboratoriummedewerkster

medewerker reprografie

student-assistent

wetenschappelijk ambtenaar

medewerkster automatisering

wetenschappelijk ambtenaar

medewerker post en archiefzaken

wetenschappelijk ambtenaar

administratief medewerkster

laboratoriummedewerker

waait

Algemene Heelkunde

Biofysica

Civiele Zaken

Algemene Heelkunde

Skillslab

waar

Civiele Zaken

Klinische Psychiatrie

Onderwijsontwikkeling & Research

Anatomie/Embryologie

Algemene Faculteit

Dekanaat

Medische Microbiologie

Sociale Psychiatrie

Biochemie

Fysiologie

Anatomie/Embryologie

Farmacologie

Onderwijsontwikkeling & Research

Algemene en Juridische Zaken

Huisartsgeneeskunde

Huisartsgeneeskunde

Biochemie

Civiele Zaken

Medische Microbiologie

Huisartsgeneeskunde

Informatieverwerking

Medische Psychologie

Algemene en Juridische Zaken

Onderwijsontwikkeling & Research

Skillslab

Farmacologie

weg

1 januari 1979

1 februari 1979

1 februari 1979

1 februari 1979

1 februari 1979

amnesty international

Aan de medewerkers van de medische fakulteit.

Met deze brief willen wij een beroep doen op Uw vrijgevigheid en wij zullen U graag uitleggen waarom.

Wij, de adoptiegroep Indonesië van de Maastrichtse afdeling van Amnesty International, hebben sinds enige tijd een gevangene geadopteerd, die op het eiland Buru vastgehouden wordt.

Zoals U waarschijnlijk zult weten zet Amnesty International zich in voor de vrijlating van gewetensgevangenen, die in hechtenis genomen zijn op grond van overtuiging, ras, etnische afkomst, geloof of taal, mits zij geen geweld hebben gebruikt. Amnesty zet zich tevens in voor een eerlijke procesgang en verzet zich tegen martelingen en doodstraf.

Buru is een zeer afgelegen eiland in de Molukse archipel, waar duizenden mensen gevangen zitten. De meesten van hen zitten al meer dan 10 jaar gevangen en zijn nooit berecht.

De gevangenen werken zelf voor hun onderhoud door het land te bewerken, dat zij ook zelf ontgonnen hebben. De opbrengst, die zij zelf niet consumeren, wordt voor hen verkocht door de autoriteiten, dit echter voor zeer lage prijzen en bovendien wordt een flink gedeelte van de winst ingehouden.

Als een oogst mislukt, voelt de gevangenisleiding zich niet verplicht hun aanvullend voedsel te verstrekken.

Al met al zijn de toestanden verre van optimaal. Er is weinig of geen medische hulp.

Zo er al medische hulp is, komt die vnl. van doktoren, die zelf gevangen zitten. Als men niet officieel berecht is (en berecht is maar een klein gedeelte van de gevangenen) moet men zelf medische hulp betalen. Voor de meesten is dit onmogelijk. Veel van de gevangenen op Buru zijn ziek door de lange jaren van ontbering geleden in de kampen. De meest voorkomende ziekten zijn: tuberculose, hartziekten, hernia, hepatitis en chronische rheuma.

Tot voor kort was het niet mogelijk voor buitenstaanders om deze gevangenen hulp te bieden.

Amnesty International heeft nu echter mogelijkheden gevonden om geld naar de gevangenen op Buru te sturen wat daar besteed kan worden voor de aanschaf van medicijnen.

Omdat wij tot nog toe niets tastbaars voor de gevangenen op Buru konden doen, zijn wij erg blij met deze mogelijkheid.

Aangezien onze A.I. groep zich reeds verplicht heeft tot het geven van financiële steun aan de familie van twee geadopteerde gevangenen, zoeken wij naar nieuwe mogelijkheden om ook de gevangenen op Buru financiële hulp te kunnen geven.

Dit is de reden dat wij een beroep op U doen om financiële steun.

Wij hebben gemeend voor deze gelegenheid een beroep te mogen doen op diegenen die in de medische sektor werkzaam zijn.

Wij hopen dat U genegen bent om hulp te bieden aan deze mensen, die reeds zo lang van hun samenleving geïsoleerd zijn.

Een reactie van U in de vorm van een financiële bijdrage zouden wij zeer op prijs stellen. Ons postgironummer is 1862029 t.n.v. Amnesty International Maastricht onder vermelding van "Medische Hulp Buru". Het totaal ontvangen bedrag zal via Amnesty International in Londen worden overgemaakt naar Buru.

Wat de door ons geadopteerde gevangene betreft, kunnen we hier een verheugende mededeling aan toevoegen: deze gevangene is kort geleden vrij gelaten en hij heeft weer contact met zijn gezin na 13 jaar gevangenschap.

Hij heeft duizenden lotgenoten op Buru achtergelaten die wij niet bij name kennen, maar die we evenzeer hulp toewensen als de man die wij geadopteerd hadden.

Mocht U nadere inlichtingen wensen bijv. over het werk van Amnesty International of over de Amnesty groep in Maastricht, dan zijn wij gaarne bereid U die te verstrekken.

Namens de adoptiegroep van Amnesty International Maastricht
Rinske Kolfschoten.

**AMNESTY
INTERNATIONAL
MAASTRICHT**

Een dringende oproep!

In deze stad is sinds 6 januari 1976 een afdeling werkzaam van amnesty international. Zij is één van de 500 plaatselijke groepen in Nederland. Maastricht telt nu 35 actieve leden en vele donateurs. Het amnesty-werk is verdeeld over drie taakgroepen: een adoptiegroep, een schrijfgroep en een informatiegroep.

Deze dringende oproep betreft het versterken van de informatiegroep. Er is een toenemende vraag van verenigingen, scholen en kerken naar voorlichting over het amnestywerk, mensenrechten enz. De vraag is groter dan het aanbod.

Belangstellenden die iets voelen voor deze vorm van humanitairwerk kunnen contact opnemen met de contactpersoon van de informatiegroep: mevr. elly viehöfer, bosstraat 14, vaals, telefoon 04454-2411 of de coördinator van amnesty - maastricht dhr. eduard disch, bosserweg 15, maastricht, telefoon 043-16910.

stadsschouwburg
staargebouw
maastricht

Zo langzamerhand zijn we in Maastricht bekend geworden met de experimentele producties van Ritsaert ten Cate van Mickyery. Woensdag 11 april kunnen we kennis maken met Stuart Sherman uit New York en zijn Eleventh Spectacle, The Erotic. The Erotic is een combinatie van showbusiness, mime, een goochelaar en een nightclub comic. En na het erotisch vertoon van Stuart Sherman is er muziek in 't theatercafé. Samen met de basist Jan Jacobs treedt Geoff Cavander uit Nieuw-Zeeland op in een trio, dat vooral 'Rock with a Latin Jazz Flavor' ten gehore brengen.

Dinsdag 17 april is er de toneelgroep Appel met Abstruus. Randfiguren en Randverschijnselen vormen de belangrijkste ingrediënten van het als abstract en confuus aangeduide programma Abstruus. Teksten van Peter Handke, Roland Topor en William Burroughs zijn verwerkt in cabaretteke scènes, die een verknipte werkelijkheid tot uitdrukking brengen.

Zaterdag 21 april. Theaterunie. brengt een nieuw stuk van Bourlief 'Nachtrit'. De amsterdams schrijver J. Bourlief heeft een stuk geschreven over het heel aparte wereldje van de taxichauffeurs in onze samenleving. De mobilofoon speelt een belangrijke rol in dit stuk. Authentieke bandopnamen geven 'Nachtrit' een natuurgetrouwe achtergrond.

Maandag 23 april. Onafhankelijk toneel met Sloppengarya. Sloppengarya behoort tot die jeugdstukken van Brecht. De inspiratie tot het schrijven van dit stuk, dat absurdistische trekken vertoont, zou hebben gelegen in de door Brecht verafgode bokssport. Brecht roert tussen de nogal verwarrende bedrijven door politieke problemen aan die met de klassenstrijd en rassendiskriminatie te maken hebben, zij het dat de strekking van het stuk zeker niet van moraliserende aard is. Het Onafhankelijk Toneel speelt het stuk als een uitgesproken nihilistisch drama waarin de ondergang van de familie Garga en de kapitalist als bewijs geldt voor de totale vereenzaming van de mens.

Voor een volledig programma over het wat en hoe in het Cultureel Centrum, ZIE UIT IN MAASTRICHT!

Studentenvereniging

Koko
Rijksuniversiteit Limburg
Tongersestraat 53
Maastricht
Giro: 3713300
Bank: Nederlandse
Crediet Bank 232925283

- WIL JE GRAAG EENS PRATEN MET WEDE STUDENTEN OVER ALLEHANDE ONDERWERPEN ??
 - WAT VIND JE VAN DE MACHTSVERHOUDINGEN IN ONZE MAATSCHAPPIJ??
 - HOE STA JE TEGENOVER DE MACHTPOSITIE VAN DE ARJSEN HIER IN NEDERLAND??
 - ABORTUS ??
 - EUTHANASIE ??
 - WAT KUNNEN WIJ DOEN OM ONS ONDERWIJSSYSTEEM NIET NAAR DE KIOTEN TE LATEN GAAN ??????????????
 - EEN ARTS WORDEN MET EEN ENIGSZINS SOCIALE INSTELLING?? HOE ASOCIAAL ZIJN WIJ NU IN ONS DAGELIJKS LEVEN;
 - ATTITUDE
 - WAT VERMAGT JE VAN STUDENTENLEVEN IN RELATIE MET ANDERE GROEPJINGEN EN WAT KOMT ER VAN TERECHT;
 - ARTS:HOEPIJN OF BEROEP ?????
ens , ens , ens ens
- Het ligt in de bedoeling om gespreks- en werkgroepen op te richten die zich bezig houden met allerhande onderwerpen. Heb je interesse??
- NAAM.....JAAR
- IK HEB HET MEESTE INTERESSE IN DE VOLGENDE ONDERWERPEN.....
-
- MEDEWERKER/STUDENT
- inleveren in de KOKO-kamer

filmcyclus latijnsamerika

dinsdag 1 mei

"CHILI, DE LAATSTE LES?",
W. Locke en J. Reyes, V.S.
1975.

dinsdag 8 mei

"OPSTAND IN HET WOOD",
Santiago Alvarez, Columbia.
"DE LANGE, LANGE DAG",
Helena Solberg-Ladd, V.S.
1975.

dinsdag 15 mei

"DE VERRADERS",
Grupo de la Base, Argentinië,
1975.

dinsdag 22 mei

"DE HOOFDVIJAND",
Jorge Sanjines en Ukamau-groep,
Bolivië, 1976.

dinsdag 29 mei

"DE RIJKE STERVEN OOK",
Jan Kees de Rooy, Ecuador 1977.
"NICARAGUA SEPTEMBER 1978",
Frank Diamant, Nicaragua 1978.

dinsdag 5 juni

"JOHN REED, MEXICO INSURGENTE",
Paul Leduc, Mexico, 1971.

filmhuis capucijnengang 3

Aanvang: 20.30 u.
entree: f 3,50

abonnement:

voor 4 films f 12,-
voor 6 films f 16,-

organisatie: Het Filmhuis en het
Chili-Comité Maastricht.

NA AFLOOP DISKUSSIE MOGELIJK MET
HET CHILI-KOMITÉ MAASTRICHT.

april programma

7 en 8 april

"GREY GARDENS" van David en Albert Maysles (USAO 1975)

Edith Bouvier Beale (76) en haar dochter (54) wonen in een 28 kamers tellende villa op Long Island. Ze bewonen echter maar één kamer, met 8 katten erbij. Ze praten met, tegen en langs elkaar, ruziën, zingen en lachen samen. Vroeger waren ze rijk en behoorden ze tot de society. Daarvan en van de samenleving houden ze nu afstand. Twee exentrieke, vitale en intelligente drop outs, zeer boeiend gevolgd in een cinéma vérité van de hele en halve waarheden.

12 t/m 16 april

"ELISA, VIDA MIA" van Carlos Saura (Spanje) 1976.
Met: Fernando Rey, Geraldine Chaplin, Norman Briski, Isabel Mestres.

Deze film laat zien hoe twee menselijke wezens, in dit geval een vader en een dochter, elkaar over en weer ontdekken. Voor mij gaat het om een uitwisseling van persoonlijkheden. Steeds is er de kruising van twee personen die zich verbinden, zich samenvoegen door middel van de verbeelding en de dagelijkse werkelijkheid' (Saura). Wie naar deze film gaat, moet zijn ratio thuis laten. Niet proberen te beredeneren. Ogen, oren en geest, fantasie en gevoel openstellen voor existentiële ervaringen van een dichter. Saura is een meesterlijk filmer ("Cria Cuervos") en "Elisa, vida mia" is zijn fraaiste maar ook zijn raadselachtigste recente film (NRC/Handelsblad).

17 april

"DAGBOEK VAN ZUID-AFRIKA" van Roeland Kerbosch (Ned./Z.A.) 1978

In 1978 bezocht Roeland Kerbosch 2 keer in 't geheim Zuid Afrika. Resultaat was: "Dagboek uit Zuid-Afrika". We zien van dichtbij slachtoffers van de Apartheid. Interviews met zwarte arbeiders, die met politie-akties zijn gekonfronteerd; de voortdurende angst voor de bulldozers die de huizen omver trekken; vrouwen die gescheiden van hun man moeten leven; een gemartelde jongeman. Een aangrijpende documentaire, samen met het A.N.C. (Afrikaans Nationale Congres) gemaakt. Roeland Kerbosch zal zelf aanwezig zijn om na afloop over de film en de actuele situatie te discussiëren.

19 t/m 22 april

"DE BOOM DER WENSEN" van Tenghiz Abouladze (USSR) 1977

In een Chagall achtig landschap speelt zich het leven af binnen een dorpsgemeenschap met Staphorster taferelen. Een Romeo en Julia-affair is een van de onderdelen van de schildering. De gemeenschap straft de bedrivers van buitenechtelijke gemeenschap. Het gaat over conflicten tussen de oude en de nieuwe tijd, maar ook over het verlangen naar wonderen, onvervulde wensen, hoop, idealisme en werkelijkheid. Een prachtige film, schitterende lokaties en acteurs en bepaald niet zo zoetelijk als vele romantische Russische films tot saale produkten maakt.

26 t/m 29 april

"MESSER IM KOPF" van Reinhard Hauff (BRD) 1978.

Met: Bruno Ganz, Angela Winkler, e.a.
Na de Katharina Blum film is "Messer in Kopf" de best lopende film in de Bondsrepubliek na 1960. De film is een zeer goed gemaakte, spannende thriller, schitterend gespeeld door Bruno Ganz als Hoffmann, die in een razzia verzeild raakt en door een politie agent wordt gewond in zijn hoofd. Tijdens zijn revalidatie tracht hij weer achter de waarheid te komen, want zijn geheugen is hij tijdelijk kwijt geraakt. Is hij terrorist, zoals politie en boulevardpers beweren: Of een slachtoffer van politie terreur, zoals zijn radikale vriend beweert. Het einde blijft open, Peter Schneider's scenario knoopt direkt aan bij het probleem van de angst voor terrorisme.

Vertoningen op: do, vr, za, en zo, om 20.30 uur.
Entree: f 4.50 leden: f 3.50 ledenkaart: f 15 p.j.

capucijnengang 3
postbus 1212

zorg dat je de bus niet mist

MAFFIUS
extra

zorg dat je de bus

niel mist

1973

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

MAFFIUS

AAN

Alle kandidaten voor de
Faculteitsraad en de
Universiteitsraad.

Uw referentie

Onze referentie

Maastricht, 26 april 1979.

Waarde kandidaat,

Net als in de voorgaande jaren, wil Maffius i.v.m. de verkiezingen voor de Universiteitsraad en de Faculteitsraad, in haar extra nummer dat eind mei uitkomt, aan de betreffende kandidaten ruimte bieden voor hun persoonlijke en programmatische presentatie aan hun kiezers.

U wordt door ons stuk voor stuk in de gelegenheid gesteld om in totaal maximaal $1\frac{1}{2}$ pagina te vullen met voor de kiezer interessante informatie, t.w. $\frac{1}{4}$ pagina voor een pasfoto en wat persoonlijke gegevens (incl. uw persoonlijke motivatie om te willen besturen) en maximaal 1 pagina voor de presentatie van uw programma.

Indien er sprake is van lijstbinding, wordt voor het programma van de lijst 1 pagina ter beschikking gesteld en voor elke kandidaat op die lijst $\frac{1}{4}$ pagina voor zijn presentatie.

De artikeltjes worden per geleding en in de volgorde zoals die door het stemburo wordt uitgegeven, afgedrukt.

Het materiaal moet uiterlijk maandag 14 mei om 12.00 uur zijn ingeleverd in kamer 14 Elisabeth-huis.

Er moet getypt worden op regelafstand 1 volgens bijgevoegd typschema en op bijgevoegd papier. De mee ingeleverde pasfoto moet duidelijk zijn.

Indien wij van u geen materiaal ontvangen, wordt uw naam en geleding afgedrukt op de daartoe geëigende plaats.

Met vriendelijke groet,

namens de redactie van Maffius,

S. Berden

Sibille Berden, sekretaresse.

universiteitsraad kandidaten

A. Kiezenheid W.P.:

- niet lijstgebonden kandidaten: Hans Adriaanse
Jan Boots
Peter Cuypers
Wim Hermens
Joep Jongen
Prof. Dr. W.P.M.A. Lamers
Rutger Lulofs
Henk Thijssen

B. Kiezenheid niet W.P., werkzaam in de algemene diensten:

- niet lijstgebonden kandidaten: Jan Bedaux
Hans Beijer
Bart Hermens
Gerard van der Heyden

C. Kiezenheid niet W.P., werkzaam in de fakulteiten:

- niet lijstgebonden kandidaat : Paul Devilée
- lijstgebonden kandidaten : Coen van der Gugten
Jan Beliën

D. Kiezenheid studenten:

- Lijst N.S.E.M. : Ton Mulders
Jos Schols
Richard Starmans
Henny Verjans
Luc de Witte
Wim IJspeert
Eric Noorthoorn
Jos Boesten

wetenschappelijk pers.

Hans Adriaanse

Geboren te Amsterdam 19-2-1946. Opgegroeid in het Gooi. Na HBS-B, in de tijd dat je alle vakken nog moest doen, Frans MO-A gedaan. Vandaaruit in de onderwijskundige sfeer terecht gekomen.

Pedagogiek en onderwijskunde gedaan in Amsterdam en Groningen. Na een korte verbintenis met de HBO-V te Nijmegen sinds oktober 1977 werkzaam aan de RL bij de capaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling en -Onderzoek.

Hoofdtak momenteel: ontwikkeling van Sociale Gezondheidskunde m.n. Gezondheidsvoorlichting en -Opvoeding.

De periode dat facultair en universitair gebeuren vrijwel samenviel, komt snel achter ons te liggen.

De U-raad zal niet meer als een soort schaduw-kabinet van de Medische Faculteit functioneren, maar moeten beslissen op werkelijk universitair niveau, d.w.z. afwegingen moeten doen m.b.t. diverse facultaire belangen. In de komende zittingsperiode zullen kernbeslissingen genomen moeten worden over de uitbouw: slagen we erin deze in een flink tempo te realiseren dan wordt de kans op opheffing der RL, bij expiratie van de wet R'L' in 1985 klein.

Ik hoop daar wat aan te kunnen meehelpen. Ik heb daarbij behoefte aan meningsvorming op basis van helder gestelde uitgangspunten. Vandaar dat ik getracht heb over het dorpspolitieke model van de verkiezingen een discussie op gang te brengen. Dit heeft op korte termijn niet kunnen resulteren in een gemeenschappelijk programma: wel tot een intentie verklaring.

Hiervoor ruim ik graag de mij resterende ruimte in. De programmapunten waar ik mij voor wil inzetten, treft u ook in de bijdragen van de overige ondertekenaars van deze verklaring.

Een punt zou ik willen toevoegen: de Basis-filosofie. Ik zou ernaar willen streven dat de Basisfilosofie jaarlijks wordt geaktualiseerd door een symposium te organiseren waar de belangrijkste elementen eruit aan de orde zijn. Op die manier zou de consensus erover in de groeiende universitaire gemeenschap levendig kunnen worden gehouden op een wijze die buitenshuis ook aandacht krijgt.

Jan Boots
Socioloog bij de capaciteitsgroep Medische Sociologie.
Vanaf 1 september 1975 werkzaam bij de R.L.

Na bijna twee jaar lidmaatschap van de U-raad, heb ik het werk in de raad zien veranderen. Na de fase van schermutselingen tussen het College van Bestuur en de Raad waarin gewenning aan de nieuwe bestuursvorm voorop stond, kwam een periode waarin de U-raad moeite had zijn activiteiten duidelijk af te grenzen ten opzichte van de Raad en het Bestuur van de Medische Faculteit. Het functioneren als een soort 'schaduw-faculteitsraad' bracht soms als negatief aspect mee, dat je als U-raadslid eigen standpunten in uiterst marginale veranderingen van faculteitsconcepten kon proberen te verstoppen.

De huidige en te verwachten U-raadsactiviteiten krijgen steeds meer een eigen karakter. Hierin speelt uiteraard de uitbreiding met meerdere faculteiten een belangrijke rol. Vooral in deze fase lijkt het me interessant om lid van de U-raad te zijn.

Het lijkt me zinvol voor de kiezers om enige kennis te hebben van mijn standpunten in enkele m.i. centrale beleidspunten.

- A) Uitbreiding van de universitaire instelling is om een groot aantal redenen met kracht na te streven. Als principe hierbij zou ik onverkort willen vasthouden aan de matrix-organisatie. Als experiment met deze organisatievorm mag niet beëindigd worden ten gunste van een makkelijker uitbreidingsvorm.
- B) Het functioneren van onderwijs en onderzoek in projektvorm is een tweede eis die aan iedere verdere uitbreiding gesteld moet worden.
- C) De onderwijskundige experimentvorm van de medische faculteit verdient verdere ondersteuning, zonder dat de hierin gevonden vorm tot onveranderlijke wet met dwingende kracht voor andere faculteiten wordt verklaard.
- D) De regionale betekenis van de universiteit dient meer inhoud te krijgen; niet alleen sociaal-ekonomische overwegingen moeten hierbij als argument gelden, ook de mogelijke maatschappelijke dienstverlening op grond van universitaire onderzoek- en onderwijsmogelijkheden zullen hogere prioriteit moeten krijgen.

Natuurlijk is het voorafgaande geen concreet uitgewerkt actieplan, evenmin zijn zeer controversiële standpunten te verwachten van andere kandidaten. Mijn bedoeling was om Uw keuze te vergemakkelijken en het dorpspolitieke clusters van facultaire belangengroepen tegen te gaan.

Peter Cuypers. Geb. 23-04-1948.
 1972 Doctoraal examen scheikunde, hoofdvak Biochemie
 1976 Gepromoveerd aan de R.L. op het proefschrift getiteld:
 Dynamic ellipsometry biochemical and biomedical appli-
 cations.
 1972-1974 Wetenschappelijk medewerker afd. cardiobiochemie.
 Academisch Ziekenhuis Leiden.
 Vanaf maart 1974 verbonden aan de R.L.
 1974-1976 Afdeling Biochemie
 1976-heden Afdeling Biofysica.

Research: leider O.E. ellipsometrie
 lid deelproject tutortraining, tutorbegeleiding
 en onderzoek tutorensysteem.

Onderwijs: Behalve de normale activiteiten zeer regelmatig tutor, nabespreker
 simulatiepatiënten, trainer in o.a. samenwerken in groepen, sociale
 vaardigheden, probleemoplossend werken.
 Lid coördinatieteam mentorensysteem i.o.

Organisatie: vanaf het begin lid O.C.
 Sinds + een jaar lid van de commissie Onderwijs en wetenschappen
 U.-Raad.

Verkiezingsuitgangspunt:

De unieke experimentermogelijkheden, die een nieuw op te richten universiteit
 biedt, op het gebied van research-, onderwijs en organisatievormen, zoveel mo-
 gelijk benutten.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Wim Hermens. Studeerde natuurkunde in Amsterdam. Werkte daarna gedurende zes jaar aan de medische faculteit te Leiden en sinds ruim vier jaar aan de medische faculteit te Maastricht bij de capaciteitsgroep Biofysica.

Het werk in de universiteitsraad in Maastricht lijkt me o.a. de moeite waard omdat de faculteiten hier rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor onderwijs- en onderzoeksprogramma's. Hierdoor is de besluitvorming duidelijker dan aan andere universiteiten waar de vakgroepen hun eigen verantwoordelijkheid houden en de betekenis van een facultair programma vaak niet uitgaat boven die van een collectie vrome wensen. Door de grotere betekenis van facultaire programma's in Maastricht wordt ook de toetsing van deze programma's aan een aantal basisprincipes van meer belang. Het gaat daarbij wat mij betreft vooral om de onderwijsprincipes waarvoor bij de opzet van het Maastrichtse curriculum is gekozen, en om de projectplanning in samenhang met de gekozen matrix-organisatievorm.

De laatste tijd is er in Maastricht nogal wat spanning ontstaan tussen de universiteitsraad en de medische faculteit. Het komt erop neer dat de universiteitsraad vaak vindt dat de medische faculteit vaak haar huiswerk niet maakt en komt met ad-hoc oplossingen (kroondocentenplan), terwijl de medische faculteit vindt dat de universiteitsraad bestaat uit "beste stuurliedje aan de wal" die inhoudelijk onvoldoende op de hoogte zijn (begrotingen). Hoewel deze spanning soms best gezond is, toetsen betekent tenslotte ook wel eens verwerpen, heb ik in het faculteitsbestuur en in de commissie planning en begroting van de universiteitsraad vaak gemerkt dat het onvoldoende op de hoogte zijn van elkaars argumenten meestal de oorzaak is. Als ik in de universiteitsraad wordt gekozen stel ik me dan ook voor het contact tussen vooral de beleidsadviescommissies aan beide kanten te stimuleren.

Joep Jongen

- geboren op 14 juni 1945
- vader van twee zonen, druk bezig om dit aantal voor de aanvang van de zittingsperiode van de nieuwe raad op drie te brengen
- bedrijfseconometrist
- voorzitter van de universiteitsraad (tevens lid)

Na bijna drie jaar functioneren is weer het moment aangebroken, waarop voor alle geledingen van de universiteitsraad (studenten, WP, NWP-fac., NWP-diensten) verkiezingen zullen worden gehouden.

Dat deze verkiezingen meer betekenen dan alleen een wettelijk voorgeschreven procedure, zal ieder die de kandidatenlijsten heeft gezien duidelijk zijn. Zowel het aantal als de kwaliteit van de kandidaten geeft u ruimschoots de gelegenheid een sterke bemanning voor de raad te kiezen.

Positief hierbij is bovendien dat de universiteitsraad zich tijdens zijn driejarig bestaan heeft ontwikkeld tot een behoorlijk functionerend bestuursorgaan. In deze drie jaar zijn belangrijke reglementen (zoals het bestuursreglement) vastgesteld en is het beleid van de instelling geëxpliciteerd (ontwikkelingsplan RL, meerjarenafspraken, ontwikkelingsplan AF, studentenvoorzieningen e.d.). Hoewel (meestal terecht) de totstandkoming van deze zaken niet altijd zonder slag of stoot verliep, kan gesteld worden dat de huidige raad konstruktief heeft meegewerkt aan de ontwikkeling van onze instelling. Naast een kritisch beoordelen van de beleidsvoorbereiding door het College van Bestuur heeft de universiteitsraad steeds gestreefd naar een harmonisch functionerend universiteitsbestuur (UR en C.v.B.).

Het noemen van de positieve kanten van de universiteitsraad wordt mede ingegeven door de omstandigheden waarin de RL zich tijdens de komende verkiezingen zal bevinden. Omstandigheden, die een duidelijke profilering van de kandidaten uiterst moeilijk maken. De externe factoren ("den Haag" e.d.) zijn van dien aard, dat nauwelijks ruimte wordt geboden voor de uitvoering van een verscheidenheid van ideeën. Een dergelijk levendige en vruchtbare situatie zal pas gerealiseerd kunnen worden, wanneer de RL - door zowel intern als extern in de regio volgens het "eendracht maakt macht" principe te werk te gaan - de fase bereikt heeft, waarin gesproken kan worden van een "echte" universiteit (die naast het onderdeel "gezondheidsuniversiteit" ook een breed scala van andere studierichtingen herbergt). De leden van de universiteitsraad, die zich herkiesbaar stellen hebben laten zien dat zij binnen het universiteitsbestuur willen samenwerken om dit doel te bereiken. Ik vind dat zij bij de komende verkiezingen recht hebben op uw vertrouwen. Wanneer de universiteitsraad, die in juni wordt gekozen

- deze ingeslagen weg continueert
- voortgaat met een vergroting van het aantal niet-raadsleden in zijn commissies om een brede bestuursbasis te creëren
- erin slaagt de "publieke tribune" iets meer gevuld te krijgen
- de communicatie met de raad en het bestuur van de MF te verbeteren
- de belangen van de AF blijft verdedigen, maar daarbij
- waakt voor een uittocht van niet-medische capaciteits-groepen van de MF naar de AF (wanneer een constructie van universitaire capaciteitsgroepen niet mogelijk is), waardoor de MF minder uniek wordt
- werkt aan de uitbouw van de RL, maar prioriteit legt bij de bestaande studierichtingen

dan zijn voor mij de verkiezingen succesvol geweest.

Henk Thijssen, geb 9 okt 1942. Chemicus-farmacoloog.

Werkzaam bij de cap groep farmacologie.

Mijn kandidaatschap voor de U.Raad vloeit voort uit enerzijds de gedachte dat democratisering binnen de WUB persoonlijke verantwoordelijkheid met zich brengt anderzijds uit interesse voor de verdere verwezenlijking van universitair onderwijs in Z.Limburg.

Punten die m.i. de aandacht vragen bij de verdere uitbouw en profilering van de Maastrichtse universiteit zijn de volgende:

Bij het invullen van nieuwe facultaire activiteiten moet benadrukt worden dat de aandachtsvelden (onderwijs en onderzoek) waarop zij zich zullen gaan richten voortvloeien uit maatschappelijke behoeften (basis filosofie). Daarnaast moet bij de keuze van nieuwe studie cq. onderzoek, thema's meer gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid die deze universiteit biedt t.a.v. "grensoverschrijdende" vraagstellingen, dwz. problematiek (maatschappelijk, juridisch, politiek) die voortkomt uit samenwerkingsverbanden zoals Benelux en EEG.

Bij de toekomstige faculteiten dient de Maastrichtse onderwijsvorm in principe te worden toegepast waarbij cap groepen binnen de faculteit inhoudelijke verantwoordelijkheid dragen. In hoeverre de matrix structuur over de faculteiten heen een voorwaarde zal moeten blijven moet ter discussie staan.

Gewaakt dient te worden dat het Maastrichtse onderwijs niet verwordt tot een louter hogere vakopleiding. De instelling van een studium generale zou wenselijk zijn.

Het biomedisch onderzoek binnen de medische faculteit zal vanuit samenwerking met de kliniek blijvend moeten plaats vinden, dan pas is noodzakelijkerwijs de onderbrenging van de biomedische laboratoria in het toekomstig nieuwbouw ziekenhuis op Randwyck verzekerd.

Meer dan nu moet gestreefd worden naar samenwerking met regionale organen betreffende gezondheidszorg en onderwijs, dit mede als gevolg van de functie die Maastricht zich gesteld heeft binnen de regio.

niet wetenschappelijk pers.(ad)

Jan Bedaux. Ik ben geboren in 1945, verbleef tot en met de middelbare schooltijd in Eindhoven en omgeving. Studeerde klassieke letteren aan de R.U. Leiden en ben sinds 1974 verbonden aan de Universiteitsbibliotheek, thans als directie-medewerker. Sinds 1 september 1978 maak ik deel uit van de U-raad, geleding NWP - algemene diensten.

Ik heb besloten mij herkiesbaar te stellen omdat onze universiteit mij erg na aan het hart ligt. Het lidmaatschap van de U-raad biedt naast de dagelijkse werkzaamheden een prima gelegenheid om aan een voorspoedige ontwikkeling bij te dragen.

Naar mijn mening zullen in de komende zittingsperiode de volgende punten van eminent belang zijn:

1. Uitbouw R.L.

Met de grootst mogelijke voortvarendheid moeten de bestuurlijke organen verdere ontwikkeling van de Universiteit behandelen. Naast de Algemene Faculteit verdient het aantrekken van een juridische faculteit en de opleiding tolk-vertaler de volle aandacht.

2. Huisvestingsbeleid

Op zo kort mogelijke termijn moet er definitieve zekerheid komen over de huisvestingssituatie van de R.L., die harmonieert met de verdere uitbouw van de universiteit.

3. Nieuwe wetten

Zowel de herziening van de WUB als de voorgestelde tweefasen-structuur w.o. zullen vergaande consequenties hebben. Het belang van de R.L. met haar specifieke kenmerken vereist hierover een zorgvuldige beraadslaging en besluitvorming.

4. Personeelsbeleid

In het aanstellingsbeleid moet meer aandacht besteed worden aan het niet-wetenschappelijke personeel.

Hans Beijer

Reeds enige jaren werkzaam bij de dienst BTD, ben ik aldaar bezig geweest met het voorbereiden van projekten ten behoeve van nieuwbouw en verbouw en met de voorbereiding van de daarmee samenhangende interne verhuizingen, etc.

De komende zittingsperiode van de U-Raad zal worden gekenmerkt door beslissingen die, voor de uitbouw van de RL in volgende decennia van groot belang zullen zijn. Eenmaal gekozen, zal ik trachten de rol die de U-Raad in dit geheel van beslissingen dient te spelen, zo goed mogelijk aan de orde te stellen.

Programma: De wenselijkheid van veranderingen

De te verwachten verdere uitbouw van de organisatie van de RL, zal als konsekwentie hebben dat op de bestaande organisatie, met name die van de Algemene Diensten, een zwaar beroep zal worden gedaan. Het aantal beschikbare formatieplaatsen voor de Algemene Diensten zal niet of nauwelijks toenemen, zodat alleen door een verbetering van de aanwezige organisatie en door een vergroting van de spankracht en slagvaardigheid de te verwachten problemen tegemoet kunnen worden getreden. Een alternatief is er niet: wil de RL in een snel tempo uitgroeien tot een volwaardige instelling, dan zijn veranderingen noodzakelijk.

In zijn algemeenheid kan gesteld worden dat een organisatie een snelle groei alleen dan kan doorstaan als een goede begeleiding en ondersteuning van die groei aanwezig is. De U-Raad zal, waar dit enigszins mogelijk is, moeten bevorderen dat een dergelijke begeleiding en ondersteuning inderdaad gegeven wordt.

Hierbij valt te denken aan:

- Verbeteringen van de samenwerking Diensten-Faculteit: De verdere ontwikkeling van de Medische Faculteit is in hoge mate afhankelijk van de realisering van het academiseringsproces in het ziekenhuis Annadal. De algemene diensten kunnen een actieve rol spelen teneinde de belangen van de faculteit en haar studenten te behartigen.

- Het realiseren van studenten-voorzieningen/huisvesting: Een snelle groei van de studentenaantallen kan alleen gerealiseerd worden, wanneer in een hoog tempo het bestaande beleid verder wordt uitgebouwd terwijl tegelijkertijd gestalte moet worden gegeven aan dit beleid door het realiseren van voorzieningen van goede omvang en kwaliteit.

- Het verbeteren van de organisatie van de Algemene Diensten: Verbetering van de samenwerking tussen de diensten; meer gebruikmaking van externe deskundigen; verbetering van de kennis van de RL-organisatie als geheel; meer aandacht voor loopbaanbegeleiding, job-rotation en individuele ontwikkeling als onderdelen van de realisering van een personeelsbeleid.

Gerard v.d. Heijden

37 jaar - gehuwd - 2 kinderen

Opleiding: H.B.S.-B., Academie voor Lich. Opvoeding

Na studie: Militaire dienst (L.O.-sportofficier)

1-9-64 t/m 31-7-77: docent lichamelijke opvoeding aan de Hogere Hotelschool te Maastricht.

1-2-77 - ? hoofdsportleider R.L.

Functies buiten de universiteit:

- bestuurslid Gemeentelijke Sportstichting

- free-lance sportmedewerker R.O.Z.

Heb geen politieke voorkeur (wel het tegengestelde!)

Waarom stel ik mij kandidaat?

- persoonlijke ambitie
- belangstelling voor alles wat er leeft binnen de universiteit
- onvrede met de manier waarop soms tot besluitvorming wordt gekomen in de huidige Universiteitsraad c.q. raadscommissies
- op verzoek van een aantal personen binnen de Rijksuniversiteit Limburg.

PROGRAMMA

Eerlijkheidshalve moet ik bekennen dat ik hier niet een vastomlijnd programma op papier kan toveren.

Ik zal alle zaken die in de Universiteitsraad en raadscommissies komen op hun waarden en nut voor de Rijksuniversiteit Limburg beoordelen. Ik zal me dus ook niet binden aan een groepering in de raad die volgens een van te voren opgezet programma te werk zal gaan.

Over de volgende punten wil ik wel een duidelijke uitspraak doen:

- Uitbouw R.L. : deze dient zeker plaats te vinden, echter alleen dan wanneer de kwaliteit van het onderwijs gewaarborgd blijft.
Geen kwantiteit zonder kwaliteit.
- Basisfilosofie: Deze onderschrijf ik. Het moet alleen niet zo zijn, dat alles en iedereen moet wijken voor deze basisfilosofie. Het mag geen "heilige koe" worden. Mocht blijken dat het maastrichts onderwijssysteem toch niet voldoet aan de verwachtingen (laten we hopen van niet), dan zal heroriëntatie dienen plaats te vinden en wel zo snel mogelijk.
- Nieuwbouw R.L.: Ik pleit voor nieuwbouw op Randwijck.
- Studentenvoorzieningen: waar mogelijk geen onderscheid maken tussen W.O. en H.B.O.-studenten. Mochten echter voorzieningen voor de R.L.-student in gevaar komen of niet gerealiseerd kunnen worden door deze integratie, dan zal ik alles in het werk stellen om dan voorzieningen voor de R.L.-student wél te laten doorgaan.

Ik stel mij dan ook verkiesbaar onder het motto:

IDEALISME : MOOI !!!

REALISME : BETER !!!!!

niet wetenschappelijk pers.(fak)

Paul Devilee

Geboren te Leiden op 28 december 1943.

Sedert 1 november 1974 werkzaam als laboratorium assistent in de capaciteitsgroep Biochemie.

Stelt zich herkiesbaar voor de U raad.

PROGRAMMA: Het is mijn doel om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten. Het is mijn doel om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten.

Ik zal mijn best doen om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten. Het is mijn doel om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten.

Ik zal mijn best doen om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten. Het is mijn doel om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten.

Ik zal mijn best doen om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten. Het is mijn doel om de komende jaren te werken aan de verbetering van de kwaliteit van de onderwijsprogramma's. Dit zal ik doen door samen te werken met de docenten en de studenten.

IDEALISME
REALISME

Coen van der Gugten, geboren 10-6-'53 te den Haag.

Fotograaf bij de AV-groep.

HBS-B en fotografie opleiding.

Vanaf 1 maart 1977 werkzaam bij de RL en lid van de ABVA.

Ik wil meebesturen omdat ik geloof dat een "democratische" structuur slechts kan bestaan dankzij actieve participanten.

Openheid: passieve "openheid" is vaak geslotener dan actieve geheimhouding: grotere informatiestroom naar de universitaire gemeenschap zien te realiseren.

Besloten vergaderingen en vertrouwelijke informatie werk ik tegen.

Matrix-organisatie structuur: ik wil elke ontwikkeling die deze dreigt teniet te doen van harte tegen werken. Wil er tegen waken dat deze de rechtspositie van het personeel aantast: tijdelijke aanstellingen/willekeurig geschuif met mensen en werkplekken.

Personeelsbeleid: loopbaanperspectieven NWP: schaal 3 ???????????.

Randwyck: niet van harte en twee zaken zullen goed ingevuld moeten worden: ruime inspraak in een vroeg stadium van mensen over hun werkplek en kleinschalige bebouwing die zich o.a. afstemt op de relatie met de oude binnenstad (slechts één centrum Maastricht: oude stad centrum).

Verder vraag ik me nog steeds af of de inefficiëntie van de huidige huisvesting niet valt in te slikken in ruil voor een betere integratie in de stad.

Basisfilosofie: blijft criterium voor deze universiteit.

Democratisering: van vooral de diensten zoveel mogelijk steunen, proberen garanties te scheppen waardoor de democratisering zover mogelijk doordringt. Democratische beslissingen bovenschikkend aan hiarchieke.

Samenwerking: met de andere raadsleden kan minstens een goede stimulans voor elk individueel raadslid betekenen, fractie-vorming ligt vanzelfsprekend in het verlengde ervan.

Akademisering Annadal: moet niet geforceerd worden ten koste van redelijke afkoopregelingen. Er moet meer duidelijkheid komen over de concrete gevolgen voor personeel ZA en RL (in hoeverre is hier sprake van samensmelting en waarin niet-inspraak-inspraak-inspraak).

Milieubewustzijn en energiebesparing: naast de bestaande prijsvraag als eerste initiatief moet er aanzienlijk meer ondernomen worden om milieue aspecten w.o. energiebesparing een grotere en vanzelfsprekender plaats te doen innemen bij de

de besluitvorming op allerlei terreinen en nivo's.
 (kringlooppapier, bewuster stookbeleid, licht uit als je weggaat, beperking plastic)
Integratie: studentenhuisvesting bevorderen in samenhang met andere behoeftigen.
 Samenwerkingsprojecten met ander onderwijs sterker bevorderen.
 Integratie van voorzieningen niet beperken tot onderwijsinstellingen.
 Echte integratie kent buurt / stad / streek.
 Verder mag ik volstaan met te verwijzen naar het stuk van Jan Beliën, wat ik een uitstekende aanvulling vindt van deze puntsgewijze benadering.

Coen van der Gugten, tzt 250.

Opmerking: pas op de plaats met de veranderingen in de werkwijze van de afdeling. Het is belangrijk om de samenwerking te verbeteren en de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen. Dit kan worden bereikt door de processen te optimaliseren en de medewerkers te ondersteunen. Het is ook belangrijk om de communicatie te verbeteren en de samenwerking te bevorderen. Dit kan worden bereikt door de samenwerking te bevorderen en de communicatie te verbeteren. Het is ook belangrijk om de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen. Dit kan worden bereikt door de processen te optimaliseren en de medewerkers te ondersteunen.

De samenwerking is van groot belang voor de realisatie van de doelstellingen. Het is belangrijk om de samenwerking te bevorderen en de communicatie te verbeteren. Dit kan worden bereikt door de samenwerking te bevorderen en de communicatie te verbeteren. Het is ook belangrijk om de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen. Dit kan worden bereikt door de processen te optimaliseren en de medewerkers te ondersteunen.

De samenwerking is van groot belang voor de realisatie van de doelstellingen. Het is belangrijk om de samenwerking te bevorderen en de communicatie te verbeteren. Dit kan worden bereikt door de samenwerking te bevorderen en de communicatie te verbeteren. Het is ook belangrijk om de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen. Dit kan worden bereikt door de processen te optimaliseren en de medewerkers te ondersteunen.

Jan Beliën.

Geb. 23 okt. 1938. Bonte biografie (bedrijfsleven, Franse Taal- en Letterkunde, Omroep, Onderwijs en Onderwijskunde). Bij de R.L.: Plaatsvervangend voorzitter Capaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling en Onderwijsresearch / Hoofd A.V.-groep, Coördinator Basisleermiddelen, Voorzitter Werkgroep Vertalersopleiding R.L., en nog zo het een en ander. Sterk geïnteresseerd in de verdere uitbouw van de R.L. naar een werkelijke universiteit. Loopt vooral warm voor de ontwikkeling van een veelzijdige universitaire gemeenschap met een grote betrokkenheid bij stad en (grensoverschrijdende) regio.

Van een kandidaat voor de Universiteitsraad mag U, op zijn minst, vernemen hoe hij staat tegenover de

- organisatie-principes van onze instelling
- uitgangspunten van het aan de Rijksuniversiteit Limburg ingerichte onderwijs-systeem
- de betekenis en de "onaanraakbaarheid" van deze beginselen bij de verdere uitbouw van de universiteit.

De Matrixorganisatie

Ik heb er moeite mee. Nu eens denk ik: het is een onleefbaar systeem. De beschikbare capaciteit ijlt vaak na op de gevraagde inzet en, tegelijkertijd, zijn er te veel mogelijkheden om je geheel of gedeeltelijk aan verplichtingen te onttrekken. In het matrix-bos heb je soms te veel werk-, vak- en beherende bazen en kan de veelheid van hoofddeksels menigeen hoofdpijn bezorgen.

De registratie- en verrekeningsmodellen die een en ander enigszins onder controle zouden moeten houden mogen op mijn levendig wantrouwen rekenen.

Dan weer denk ik: de rond één taak (die overigens héél complex kan zijn) opgebouwde afdeling of vakgroep bergt ook zo zijn risico's van starheid en formaliteit in zich. Met name is het in de conventionele fakultaire en universitaire structuur bijzonder moeilijk de afdelingen en vakgroepen bij de "publieke zaak" te betrekken. De matrix geeft daar (op papier) een antwoord op.

Vooralsnog stel ik mij op het standpunt dat de matrix-organisatie het voordeel van de twijfel moet worden gegund en dan ook volledig moet worden doorgevoerd: over de hele instelling en inclusief de algemene diensten.

Overigens: Ik ben er nog lang niet van overtuigd dat "ons" onderwijssysteem alleen in een dergelijke organisatie-structuur kan gedijen. De matrix-organisatie is, naar mijn huidige overtuiging, geen voorwaarde voor probleemgestuurd onderwijs.

Probleemgestuurd Onderwijs

Kennismaken met het probleemgestuurd onderwijs maakt je, meer dan ooit, bewust van de schijnzekerheden van een sectarisch opgebouwd, met tentamens doorkruid (of vergiftigd?) curriculum.

Ik betreur het dat de nieuwe (eerlijke) onzekerheden die deze aanpak oproept leiden tot een vorm van interne en externe kritiek die zo langzamerhand een eigen leven gaat leiden. Het is (potverdrie!) niet niks dat wij in ieder geval een aantal logische, consistente uitgangspunten hebben voor ons onderwijs. Traditie heeft de kennis in een bepaalde wetenschap gesystematiseerd. Prima!

Maar deze systematiek heeft ook niet het eeuwige leven en onze functionele kennis en vaardigheden houden, bij het zoeken naar een antwoord op een probleem, weinig rekening met die systematiek. Sterker: wie met door traditie bepaalde schema's weet te breken of daardoor niet gehinderd wordt, zal creatiever zijn dan iemand die vastkleeft aan zijn eigen etiketten. Het is uitstekend dat er mensen zijn die de kennis "op een rijtje zetten", maar dan hoef je de rijtjes nog niet van buiten te knallen.

Er zij geen misverstand: de wijze waarop in de medische fakulteit met vallen en opstaan een probleemgestuurd onderwijssysteem wordt gerealiseerd is voor mij niet heilig. Voor elke nieuwe studierichting zullen de merites van het probleem-leren opnieuw moeten worden gezien.

Essentieel voor mij zijn:

- Respect voor persoonlijke leerdoelen van de student
- Continuë evaluatie
- Studeren volgt op ontstane informatie-behoefte
- Welke kennis en vaardigheden relevant zijn wordt multi-disciplinair bepaald.

Ik onderstreep in het programma van Koen v.d. Gugten , met wie ik ook op een lijst verbonden ben, de punten

- Integratie R.L. (studenteninstelling) en regio
- Milieu-bewustzijn
- Inschakeling n.w.p.
- Demokratisering
- Academisering.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING.

Wij onderkennen dat de verhoudingen binnen de RL in groeiende mate worden bepaald door de clustering per lokatie: er is een BMC-cluster, een Vijverdal-cluster en een Hoofdgebouw-cluster, Diensten (Abtstraat)-cluster, een kliniek-cluster etc.

De schotten tussen deze clusters worden steeds meer ondoorlaatbaar. Om de RL in de 80-er jaren evenwichtig te doen uitgroeien, is het niet alleen nodig te matrixen over disciplines heen, maar zeker ook over lokatiemuren heen.

Wij zijn daarom van plan regelmatig samen te werken bij het U-raadswerk.

- Doelen: - verbetering eigen informatie-niveau,
 - overstijging van clustergrenzen,
 - efficiënte beleidsvoorbereiding.

Wij hebben hiertoe alle kandidaten aangezocht: van hen hebben ondergetekenden zich op deze noemer kunnen vinden:

Hans Adriaanse	A.F./Eliz.-huis
Jan Bedaux	Bibl./Hfd. geb.
Jan Beliën	O & O/Hfd. geb.
Hans Beyer	BTD / Abtstr.
Jan Boots	Med. Soc./ Vijverdal
Coen van der Gugten	A.V./ Hfd. geb.
Henk Thijssen	Farmacologie/BMC

- het verspreiden van kennis en informatie over de RL
 - het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid
 - het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters
 - het vergroten van de transparantie van de RL

1. Algemeen: U wordt verzocht de RL te ondersteunen en te helpen bij het bereiken van de doelstellingen van de RL.

2. Het verspreiden van kennis en informatie over de RL.

3. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

4. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

5. Het vergroten van de transparantie van de RL.

6. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

7. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

8. Het vergroten van de transparantie van de RL.

9. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

10. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

11. Het vergroten van de transparantie van de RL.

12. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

13. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

14. Het vergroten van de transparantie van de RL.

15. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

16. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

17. Het vergroten van de transparantie van de RL.

18. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

19. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

20. Het vergroten van de transparantie van de RL.

21. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

22. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

23. Het vergroten van de transparantie van de RL.

24. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

25. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

26. Het vergroten van de transparantie van de RL.

27. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

28. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

29. Het vergroten van de transparantie van de RL.

30. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

31. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

32. Het vergroten van de transparantie van de RL.

33. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

34. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

35. Het vergroten van de transparantie van de RL.

36. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

37. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

38. Het vergroten van de transparantie van de RL.

39. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

40. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

41. Het vergroten van de transparantie van de RL.

42. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

43. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

44. Het vergroten van de transparantie van de RL.

45. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

46. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

47. Het vergroten van de transparantie van de RL.

48. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

49. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

50. Het vergroten van de transparantie van de RL.

51. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

52. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

53. Het vergroten van de transparantie van de RL.

54. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

55. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

56. Het vergroten van de transparantie van de RL.

57. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

58. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

59. Het vergroten van de transparantie van de RL.

60. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

61. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

62. Het vergroten van de transparantie van de RL.

63. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

64. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

65. Het vergroten van de transparantie van de RL.

66. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

67. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

68. Het vergroten van de transparantie van de RL.

69. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

70. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

71. Het vergroten van de transparantie van de RL.

72. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

73. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

74. Het vergroten van de transparantie van de RL.

75. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

76. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

77. Het vergroten van de transparantie van de RL.

78. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

79. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

80. Het vergroten van de transparantie van de RL.

81. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

82. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

83. Het vergroten van de transparantie van de RL.

84. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

85. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

86. Het vergroten van de transparantie van de RL.

87. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

88. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

89. Het vergroten van de transparantie van de RL.

90. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

91. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

92. Het vergroten van de transparantie van de RL.

93. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

94. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

95. Het vergroten van de transparantie van de RL.

96. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

97. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

98. Het vergroten van de transparantie van de RL.

99. Het ontwikkelen van een gemeenschappelijk beleid.

100. Het verbeteren van de samenwerking tussen de clusters.

NIEUWE STUDENTENEENHEID MAASTRICHT

=====

wip bakx

jos boesten

ton mulders

eric noordhoorn van de kruyff

rian van houwelingen

theo ruers

jos schols

richard starmans

henny verjans

jan veldhuizen

luc de witte

wim ijspeert

[Handwritten signatures and scribbles over the list of names]

30e

Eric Noordhoorn

Verjans

Ijspeert

N.S.E.M. NIEUWE STUDENTENEENHEID MAASTRICHT

INLEIDING: Aanleiding voor het ontstaan van deze nieuwe groep is geweest het feit dat het M.S.O. niet voldoende gefunctioneerd heeft in het verleden, zowel wat betreft het overleg met de achterban als het overleg tussen de fracties. Verder is het zo dat de studentenvakbond i.o., die een mogelijke structuur geweest zou zijn, als groep besloten heeft om (voorlopig) geen gebruik te zullen maken van de W.U.B.-se democratie, d.w.z. deelname aan raadswork. Enkele leden van de studentenvakbond wilden dit duidelijk wel. De samenwerking tussen ex-M.S.O.-leden, vakbondsleden, en nieuwe kandidaten heeft ertoe geleid, dat wij ons nu als een groep met dit programma presenteren.

- DOELSTELLINGEN:**
- bewaking van de uitgangspunten van de basisfilosofie; medische faculteit, algemene faculteit en andere nieuwe studierichtingen.
 - de belangenbehartiging van de studenten, als maatschappelijke groep, ook voor toekomstige studenten aan de algemene faculteit.
 - bewustmaking van studenten m.b.t. hun leef- en onderwijs-situatie, en het zoveel mogelijk betrekken van studenten bij de besluitvorming, o.a. door middel van regelmatige fora en publicaties. (dit zien wij tevens als een manier om verantwoording af te leggen tegenover onze achterban)
 - het begeleiden, ondersteunen en samenwerken met student-leden van alle raden, commissies, en bestuurlijke organen. (b.v. studenten in planningsgroepen, onderwijscommissie, enz.) Ook willen wij uitdrukkelijk samenwerken met de niet-studentleden van al deze organen.

PROGRAMMA:

- I. Algemeen:**
- 1) **basisfilosofie:** Voor ons staan de uitgangspunten zelf voorlopig niet ter discussie. we vinden dat een bijstelling alleen gebaseerd mag zijn op een evaluatie van de uitvoering van de karakteristieken.
 - 2) **uitbouw RL:** Wij zijn voor groei van de instelling, maat niet kost wat kost; centraal staat de continuïteit van ons experiment. Verder streven wij naar uitbreiding buiten het (soms wat enge) gezondheidkundige kader. (b.v. open universiteit, rechten).
 - 3) **tijdsbesteding personeel:** Alle activiteiten moeten zo snel mogelijk in projectvorm worden uitgeschreven, zodat met name de bijdrage aan het onderwijs controleerbaar wordt.

II. Onderwijs: -algemeen: wij willen aandacht besteden aan de landelijke onderwijsproblematiek, zoals de H.O.v.V.-nota, dit in samenwerking met de andere instellingen.

-medische faculteit:

- 1) examenreglement: Wij vinden dat er een koppeling moet worden gelegd tussen de verplichtingen van de faculteit en die van de studenten:

faculteit: kwaliteit onderwijs; verwerking evaluatiegegevens; kwaliteit (continue) training in functioneren onderwijsgroepen; kwaliteit tutoren; vroege goede begeleiding; bereikbaarheid inhoudsdeskundigen; uitvoering blokboeken.

student: aanwezigheid op onderwijsgroepen, formatieve toetsen, en op daarvoor zelf ingeschreven activiteiten zoals practica e.d.

- 2) practisch medisch onderwijs:

a: wij vinden dat vanaf het eerste jaar een (vaste) relatie gelegd moet worden met een huisarts, zodat in de jaren daarna een toenemend aantal patientcontacten dardbij kan plaatsvinden. (dit kan bijvoorbeeld door middel van facultair opgerichte huisartspraktijken) Bovendien moeten vanuit die contacten in groeiende mate praktijkcasussen aangeboden worden i.p.v. de papieren blokboekcasussen, uiteraard binnen het thema van het blok.

b: 5e en 6e jaar: Wij vinden dat de oorspronkelijke uitgangspunten van de p.m.o.-k, p.m.o.-h, en p.m.o.-s gehandhaafd moeten blijven. Het basisidee daarvan is het volgen van de patient vanaf de EHBO/poli tot aan de P.A./huisarts.

- 3) differentiatie: De faculteit moet volgens ons een omnipotent minimumprogramma aan kunnen bieden, met daarnaast voldoende keuzemogelijkheden voor de individuele student uit het hele scala van vakken, waarbij de faculteit garant dient te staan voor kwaliteit en kwantiteit.
- 4) rode draden: Er moet een duidelijke lijn komen in ons onderwijsprogramma met overzichten van de stof uit de verschillende vakgebieden. Dit mag en hoeft ook niet ten koste te gaan van de keuzevrijheid van elke onderwijsgroep om zelf binnen het blokthema zijn studieprogramma vast te stellen.
- 4) onderwijsuitgangspunten: De onderwijscommissie moet volgens ons elk blokboek controleren op deze uitgangspunten; er moeten regelingen komen omtrent de vorm van de casuïstiek en experimenten daarmee moeten door de onderwijscommissie geevalueerd worden.

- 6) evaluatieblok: Zoals al eerder gesteld vinden wij dat de faculteit de evaluatie (de kritiek van de studenten) serieus moet nemen. De ratio van het produceren van die gegevens is anders afwezig.
- 7) keuzeonderwijs: De kwaliteit, kwantiteit, en organisatie van het keuze-onderwijs is op het moment verre van optimaal. Wij willen daar in de toekomst aan gaan werken.

III. STUDENTENVOORZIENINGEN:

- 1) welzijns- en vormingswerk: Uitgangspunten zijn voor ons:
 - aansluiting bij algemeen maatschappelijke voorzieningen, en
 - als daarop aanvulling nodig zou zijn, moet deze zo min mogelijk structureel vanuit de universiteit zijn, noch elitair.
- 2) huisvesting: uitgangspunten, zie welzijns- en vormingswerk.
 We willen deze problematiek aanpakken in samenwerking met de belangenvereniging alleenstaanden- en tweepersoonshuishoudens, de studenten van het h.b.o., de woningbouwverenigingen en de gemeente.

IV. MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING:

- 1) De universiteit moet een actief beleid voeren ten aanzien van de maatschappelijke dienstverlening, b.v. door ondersteuning van de gezondheidswinkel, of een eventuele wetenschapswinkel.
- 2) gezondheidszorg: Wij zijn het eens met de uitgangspunten van de doelstellingennota Ziekenhuis Maastricht en leggen daarbij de nadruk op:
 - een grotere aandacht voor samenwerking ziekenhuizen, 1e echelon, en basisechelon.
 - regionalisatie van de specialistenopleiding.
 - expliciete aandacht voor de nascholing van huisartsen en specialisten.

Maastricht, 27-4-1979.

LdW/RS 79.206b.

De N.S.E.M.

- De universitaire democratie, zoals beschreven in de Wet Universitaire Bestuurshervorming, is nog teveel afhankelijk van de goedertierenheid van benoemde bestuurders en invloedrijke personen in en buiten de universiteiten.
- Permanente educatie, oftewel levenslange vorming, is niet hetzelfde als post-academisch onderwijs en dient daarom niet onthouden te worden aan studenten.

-Ik zou het toejuichen, als eenieder gebruik maakt van zijn/haar stemrecht. Ik zou het nog meer toejuichen, als ieder in het komende zittingsjaar zijn/haar ideeën inbrengt en informatie vraagt in persoonlijk contact of in de openbare discussies, georganiseerd door de nieuwe studenten-eenheid.

Ik hoop mee te kunnen werken aan de realisatie van de doelstellingen van de nieuwe studenteneenheid.

Ton Mulders, 2e jaars.

Beste mede-studenten:

Ik, hier op de foto, ben Jos Schols, 2e jaars en trouw aanhanger van de Maastrichtse onderwijsprincipes.

Na enige activiteiten in mijn eerste Maastrichtse studiejaar en na een vrij kalm tweede jaar, wil ik me nu kandidaat stellen voor een plaats in de U-raad. De reden hiervoor is eigenlijk heel eenvoudig. Ik heb nl. ontzettend véél zin; en ook de tijd dacht ik om me weer eens flink actief in te zetten vóór onze eigen Universiteit.

Daarbij komt dan bovendien dat ik me hierin volledig gestimuleerd voel door het NSEM-programma.

Wat dit laatste betreft, acht ik het dan ook niet noodzakelijk om op deze plaats nog met eigen beloftes of vage persoonlijke idealen te komen.

Die zijn vaak door hun extreem karakter toch niet te verwezenlijken en zouden daarom alleen maar onterechte verwachtingen oproepen. Daarentegen hoop ik wél, door mijn eigen inzet én natuurlijk samen met de andere NSEM-leden, zoveel mogelijk van het jullie aangeboden programma in concrete daden om te zetten.

Véél kiesplezier,

Jos.

richard starmans

- 4de-jaars student
- momenteel ben ik lid van de universiteitsraad.
- ik sta geheel achter de inhoud van het NSEM - programma.
- de samenwerking binnen de huidige fraksie wil ik verder uitbouwen en daarbij meer studenten betrekken .

Ik ben Henny Verjans en ben tweedejaars. Ik heb eerder chemie gestudeerd in Utrecht, waar ik geruime tijd actief ben geweest in bestuursfuncties in de universitaire wereld. Daarna ben ik verschillende jaren als biochemicus wetenschappelijk medewerker geweest in Rotterdam en in het buitenland.

Ik ben bereid me in te zetten om in de U-raad zo veel mogelijk van onze denkbeelden, zoals verwoord in het programma van de N.S.E.M., te helpen realiseren.

Hierbij gaat mijn speciale belangstelling uit naar:

- 1) het kritisch volgen van de verdere ontwikkeling en evaluatie van ons onderwijsexperiment;
- 2) duidelijkheid over de rode draad in het curriculum en over het eisenpakket;
- 3) adequate voorzieningen voor studentenhuisvesting;
- 4) de verdere uitbouw van onze universiteit.

Eric Noorthoorn-2ejaars

reservekandidaat

Waarom reservekandidaat ?

-Graag wil ik actief gebruik maken van de mogelijkheden tot inspraak in het bestuur. Ik vind het nu nog niet het juiste moment om in een raad zitting te nemen, maar wil wel de fracties ondersteunen in hun werk.(secretariaat NSEM)

- Ik zie veel heil in de structuur van de N.S.E.M., zeker als daar enkele meer ervaren mensen in zitten, om een stuk continuïteit te waarborgen.
- Ik zie de N.S.E.M. duidelijk ook als ingang voor buitenparlementaire acties en initiatieven. Onze medewerking aan het LOG en het LOMAG getuigen daar reeds van.

Luc de Witte, 2e-jaars student, momenteel lid van de U-raad. Allereerst sta ik natuurlijk volledig achter het hierboven gepubliceerde programma. Het laatste jaar is er met de huidige studentenfractie een goede basis gelegd om daadwerkelijk te kunnen werken aan de punten die daarin staan. Ik zou graag daarmee verder gaan binnen de structuur van de N.S.E.M.

Jos Boesten 2e jaars.

Kandidaat voor U-raad en F-raad (?!?)

WAAROM een dubbel kandidaatschap?

Nou, om puur technische redenen; mijn kandidaatschap voor de Universiteitsraad is zuiver te beschouwen als een reserve-kandidaatschap.

WAAROM dan kandidaat voor de F-raad?

uit o.a. mijn lidmaatschap van het JOC II

(jaar overleg (blok-)coördinatoren 2e jaar),

mijn lidmaatschap van een planningsgroep, en mijn activiteiten bij de "affaire 2.4" zou je de conclusie kunnen trekken dat het er mij veel aan gelegen is hoe ons onderwijs tot stand komt, en wat er dan wel tot stand komt. Nou die conclusie is juist.

Uit ons program zal duidelijk blijken hoe wij over ons onderwijs denken.

2e-jaars student, momenteel lid van de U-raad. Algemeen kan ik natuurlijk volledi...

faculteitsraad kandidaten

Kieseenheid studenten

- Lijst N.S.E.M. : Rian van Houweligen
- Theo Ruers
- Wip Bakx
- Jos Boesten

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Rian van Houwelingen. Tweede jaars - F. Raad.

Naast het programma van de N.S.E.M. pleit ik voor:

- Het instellen van een wisseltrofee voor de capaciteitsgroep die de meest slechte screeningstoetsvragen inlevert.
- Directe telefoonlijn met Canada's MacMasters om te bezuinigen op het reizen-budget.
- Het geven van een bijscholingscursus "onderwijssysteem" voor de hoogleraren; hoog voelen de meeste zich wel maar leraar zijn er maar weinig.
- Aanstellen van iemand van de mijnopruimingsdienst om explosieven onschadelijk te maken zoals b.v. tijdbommen en schoten voor de boeg.
- Organiseren van een spel zonder grenzen zodat we tenminste één rode draad kunnen volgen.
- Aanschaffen van een set dobbelstenen zodat het artsenexamen in ieder geval ook een objectief karakter krijgt.

Theo Ruers

NSEM

Ben 4e jaarsstudent, en heb in de afgelopen jaren naast mijn studie nog wat andere activiteiten gehad:

- koko-bestuur
- sportcommissie
- jaaroverleg coördinatoren 3^e studiejaar

Waarom deze kandidatuur?

ik kan hier vrij kort over zijn:

- de basisfilosofie van Maastricht geeft een visie weer waartoe ik mij erg aangetrokken voel. Het is mijns inziens dan ook van belang dat deze visie in de huidige en toekomstige discussies -met name door studenten- wordt voorgestaan. Een taak die ik graag via een plaats in de F-raad wil verwezenlijken. Voor hetgeen dit in concreto betekent verwijs ik graag naar het NSEM programma, waarin de studenten zich verenigd hebben.
- gezien de problemen die gerezen zijn rond de laatste fase van onze studie, mn het verloop van de "co-schappen nieuwe stijl" in het 5^e en 6^e studiejaar, vind ik het belangrijk dat een 5^e jaarsstudent via zijn lidmaatschap van de F-raad rechtstreeks feedback kan geven aan de raad omtrent deze fase.
- interesse voor het bestuurlijk werk, mn aan een faculteit in opbouw.
- wil streven naar een grotere duidelijkheid van het facultair gebeuren voor de student.

Programma: hiervoor verwijs ik, zoals reeds eerder, naar het NSEM programma, dat naar ik hoop jullie de nodige duidelijkheid zal bieden.

ik hoop verder op een grote opkomst,
met vriendelijke groet,

Theo Ruers.

Wip Bakx, geb. 8-7-1955, samenwonend met Astrid, tot beider vreugd en genoegen. Soms verschijnend met baard, soms zonder, afhankelijk van de stage op dat moment. In het bezit van fiets en auto, doch lid van de E.N.W.B.

Bewust voor Maastricht gekozen, nu in het 5e jaar en meestal met plezier studerend.

Graag wil ik meebetelen aan het eindprodukt van deze fakulteit, de mal is immers bijna klaar en het stolproces gaat zich in de komende jaren voltrekken. Bewaking en/of verandering van die mal zijn het beste te volbrengen door er als groep aan te werken, vandaar dat ik kandidaat sta voor de N.S.E.M.

Jos Boesten 2e jaars.

kandidaat voor U-raad en F-raad (?!?)

WAAROM een dubbel kandidaatschap?

Nou, om puur technische redenen; mijn kandidaatschap voor de Universiteitsraad is zuiver te beschouwen als een reserve-kandidaatschap.

WAAROM dan kandidaat voor de F-raad?

uit o.a. mijn lidmaatschap van het JOC II

(jaar overleg (blok-)coördinatoren 2e jaar),

mijn lidmaatschap van een planningsgroep, en mijn activiteiten bij de "affaire 2.4" zou je de conclusie kunnen trekken dat het er mij veel aan gelegen is hoe ons onderwijs tot stand komt, en wat er dan wel tot stand komt. Nou die conclusie is juist.

Uit ons program zal duidelijk blijken hoe wij over ons onderwijs denken.

HET BELANG VAN DEELNAME AAN DE VERKIEZINGEN.

De deelname aan verkiezingen voor de Universiteitsraad is bij andere universiteiten en hogescholen de laatste jaren niet erg groot gebleken. Slechts tussen de 35 en 50% van de kiesgerechtigden maakte van zijn stemrecht gebruik. De deelname van de studenten blijkt daarbij het laagst.

Daarvoor zijn verschillende verklaringen mogelijk. Bij zeer grote instellingen onttrekt het bestuurlijk gebeuren zich veelal aan de waarneming en daarmee aan de belangstelling van de basis; er heerst hier en daar onmiskenbare teleurstelling over de mate waarin de democratisering zoals die door de WUB was bedoeld in feite funktioneert; de kiezers kennen doorgaans de kandidaten ook van hun eigen geleding nauwelijks.

Het valt te hopen dat ook in 1979 en in 1980 de Universiteitsraad in de zoveel kleinere universiteit te Maastricht een zinvol orgaan kan worden om alle geledingen van de universitaire gemeenschap bij het bestuurlijk gebeuren te betrekken. De problemen die er liggen, zoals die in de verschillende programma's en beleidsvoornemens der kandidaten naar voren komen, zijn daartoe waarachtig belangrijk genoeg.

Het valt bovendien te hopen dat ook dit jaar de deelname aan de verkiezingen zo groot mogelijk zal zijn. Het gezag en de invloed van de Raad zullen immers groter zijn, wanneer hij samengesteld is op grond van de uitgesproken voorkeuren van de overgrote meerderheid van medewerkers en studenten. Een raad die slechts door de keuze van een minderheid ter stand is gekomen kan immers nauwelijks representatief geacht worden en zijn uitspraken zullen nauwelijks gewicht in de schaal leggen.

Er is nog een andere reden waarom een ieder met kracht geadviseerd moet worden van zijn stemrecht gebruik te maken.

Het kiesreglement zegt dat wanneer in een geleding (wetenschappelijk personeel - niet-wetenschappelijk personeel - studenten) minder dan 35% van de kiesgerechtigden hun stem uitbrengen, het aantal zetels aan die geleding toegewezen, evenredig wordt verminderd.

Dat wil zeggen dat als bijv. maar 33% van de studenten aan de verkiezingen deelneemt de studenten geen vijf maar slechts vier zetels in de raad zullen bezetten. Daarmee zouden, zeker in het geval van onze betrekkelijk kleine raad de verhoudingen tussen de geledingen nogal scheef getrokken kunnen worden.

De deelname van allen aan de komende verkiezingen is derhalve uiterst gewenst.

STEMMEN:
ZOVEEL KANDIDATEN, ZOVEEL VORKEUREN.

Voordat we op 7 juni vuisten gaan maken voor een redelijk alternatief Europa met nog meer vrijheid en democratie, kiezen we eerst een nieuwe U-raad. Bovendien een nieuwe studentenfractie voor de F-raad van de medische fakulteit.

Het stemmen gebeurt iets anders dan we gewend zijn bij verkiezingen voor de Tweede Kamer of Gemeenteraad.

Bij de verkiezingen voor onze raden wordt het stelsel van de enkelvoudige overdraagbare stem toegepast. Veelzeggend is dat niet, maar wel veelbelovend, want het betekent dat de kiezer zoveel voorkeuren kan aangeven als er kandidaten zijn.

VOORBEELD:

Er staan 8 kandidaten op het stembiljet: Je kunt nu 8 voorkeuren gaan aangeven:

Anna	4	Anna
Bernard	5	Bernard
Cornelis	1	Cornelis
Dirk	6	Dirk
Eduard	2	Eduard
Ferdinand	7	Ferdinand
Gerard	8	Gerard
Hendrik	3	Hendrik

Wanneer Cornelis (nr. 1) in totaal meer stemmen krijgt dan nodig is om in de raad te komen, dan vindt er stemoverdracht plaats.

Jouw stem gaat dan, zij het gedeeltelijk, naar je tweede voorkeur, Eduard.

Het gedeelte van de stem dat Eduard over heeft gaat naar je derde voorkeur, Hendrik.

ANDERS STEMMEN DAN JE GEWEND BENT.

Op 5, 6 en 7 juni kun je dus anders stemmen dan je gewend bent bijv. bij een Tweede Kamer verkiezing.

Dan breng je als kiezer je ene kostbare stem uit op één kandidaat.

Ook daar gaat het zo dat de kandidaat die de kiesdeler gehaald heeft gekozen is, maar:

het aantal stemmen dat hij teveel heeft, gaat over naar nummer 2 van zijn lijst. Immers, binnen de partij hebben de kandidaten afgesproken om een bepaalde volgorde aan te houden die tot uiting komt in de lijst. In dit systeem kun je als kiezer dus niet je eigen voorkeur aangeven.

VOORKEUR AANGEVEN, OOK MOGELIJK BIJ LIJSTEN.

Bij de UR- en FR-verkiezingen kunnen de kandidaten zich ook verenigen in lijsten: lijstgebonden kandidaten.

Deze keer is dat het geval bij de kieseenheid studenten van de UR en de FR.

Het kan ook voorkomen dat bij een bepaalde kieseenheid lijstgebonden en niet-lijstgebonden kandidaten verkiesbaar zijn. Dit jaar is dat zo bij de kieseenheid niet wetenschappelijk personeel werkzaam in de fakulteiten (een kieseenheid voor de UR).

Wat is de betekenis van een lijst? De lijstkandidaten staan achter een gezamenlijk programma. Ze maken afspraken over hun onderlinge samenwerking in de raad. Door het geven van een volgorde in de lijst maken ze duidelijk dat nummer één het eerst voor verkiezing in aanmerking komt. Als kiezer kun je op zo'n lijst stemmen (op de manier zoals dat automatisch gaat bij de Tweede Kamer). Je plaatst dan de kandidaten in de volgorde waarop ze op de lijst staan. Maar je kunt in zo'n lijst ook je voorkeur aangeven. Je bepaalt dan zelf de volgorde.

Is er sprake van zowel lijstgebonden als niet-lijstgebonden kandidaten in een kieseenheid: ook dan kun je zelf je voorkeur bepalen.

VOORBEELD:

Er staan 3 kandidaten op het stembiljet:

Niet-lijstgebonden kandidaat

Anna

Lijstgebonden kandidaten

Bernard

Cornelis

Ook nu kun je drie voorkeuren aangeven:

2 Anna

1 Bernard

3 Cornelis

BIJ VOORKEUR:DE JUISTE MAN/VROUW OP DE JUISTE PLAATS.

Om zoveel mogelijk profijt van het stelsel van de enkelvoudige overdraagbare stem te hebben, moet je zoveel mogelijk je voorkeur aangeven.

Je kunt daarbij uitgaan van de geruststellende gedachte dat de volgende voorkeur nooit ten nadele kan werken van de vorige.

Wanneer iedere kiezer zich duidelijk uitspreekt zullen automatisch die kandidaten uit de bus komen voor wie de meeste kiezers de hoogste voorkeur hebben. En dan zit de juiste man/vrouw op de juiste plaats.

STEMMEN: 5, 6 en 7 JUNI.

Hoe belangrijk het is om te stemmen mag als bekend worden verondersteld.

Hoe je de voorkeur kunt aangeven is nu ook misschien wat meer bekend.

Trouwens op de stembiljetten die je thuis in de bus krijgt staat het nog eens kort beschreven.

Over het verloop van de verkiezingsprocedure krijg je regelmatig informatiebulletins te zien verzorgd door het Centraal Stembureau.

Daar weten ze trouwens alles over verkiezingen. Als je vragen hebt kun je even de sekretaris bellen: G. Hensen, tst. 117.

Ton Brouns

VERKIEZINGEN UNIVERSITEITSRAAD EN FAKULTEITSRAAD IN 1976 EN 1977.

Met de verkiezing voor een nieuwe universiteitsraad en een nieuwe geleding studenten in de fakulteitsraad, willen wij hierbij een beknopt verslag doen van de verkiezingen in de jaren 1976 en 1977.

UNIVERSITEITSRAAD

In 1976 zijn bij de Rijksuniversiteit Limburg informele verkiezingen gehouden voor de Universiteitsraad.

Voor deze verkiezingen werd een kiesreglement ontworpen, dat in maart 1976 door het College van Bestuur werd goedgekeurd.

Gezien het informele karakter van deze verkiezingen was goedkeuring van dit reglement door de minister niet vereist.

De verkiezingen waren schriftelijk en vonden plaats op basis van het stelsel van de enkelvoudig overdraagbare stem.

De voor deze verkiezingen beschikbare zetels werden als volgt over de geledingen en kiesseenheden verdeeld:

geleding	zetels	kiesseenheid	zetels
wetenschappelijk personeel	5	wetenschappelijk personeel	5
niet-wetenschappelijk personeel	5	niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de centrale diensten	3
		niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de faculteit	2
studenten	5	studenten	5

Voor leden die geen deel uitmaken van de universitaire gemeenschap waren 3 zetels beschikbaar.

Tijdens de periode waarin kandidaatstelling mogelijk was, stelden zich kandidaat:

kieseenheid:	aantal personen
wetenschappelijk personeel	7
niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de centrale diensten	7
niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de faculteit	4
studenten	7

Op 8 juni 1976 werd in een openbare zitting van het Stembureau Universiteitsraad de uitslag van deze informele verkiezingen bepaald.

Vastgesteld werd, dat in het tijdvak 2 tot en met 4 juni 1976 waren uitgebracht in de geledingen:

	wetenschappelijk personeel	niet-wetenschappelijk personeel	studenten
geldige stemmen	74	115	70
blanco stemmen	2	2	2
ongeldige stemmen	1	1	1

De opkomst per kieseenheid was als volgt:

	wet. pers.	n.w.p. centr. diensten	n.w.p. faculteit	n.w.p. totaal	studenten
aantal zetels	5	3	2	5	5
kiesgerechtigd	96	82	55	137	99
opkomst	76	76	41	117	72
blanco	2	1	1	2	2
geldig	74	75	40	115	70
ongeldig	1	1	-	1	2
opkomst %	79	93	75	85	73

FAKULTEITSRAAD:

Eveneens in 1976 zijn formele verkiezingen gehouden voor de Fakulteitsraad van de fakulteit der geneeskunde. Dit geschiedde op basis van een voor deze verkiezingen ontworpen kiesreglement, waaraan de Minister van Onderwijs en Wetenschappen bij schrijven dd. 16 september 1976 zijn goedkeuring heeft verleend.

Ook deze verkiezingen vonden schriftelijk plaats. Het stelsel dat hierbij gebruikt werd was een gekombineerd lijsten-distriktenstelsel.

Voor deze verkiezingen werden de beschikbare zetels als volgt over de geledingen en kiesseenheden verdeeld:

geleding	zetels	kiesseenheid	zetels
wetenschappelijk personeel	6	w.p. algemeen	3
		w.p. biomedici	1
		w.p. practici	1
		w.p. gedragswetenschappers	1
niet-wetenschappelijk personeel	3	niet-wetenschappelijk personeel	3
studenten	3	studenten	3

Tijdens de periode van kandidaatstelling stelden zich kandidaat:

kiesseenheid:	aantal personen:
wetenschappelijk personeel algemeen	6
wetenschappelijk personeel biomedici	1
wetenschappelijk personeel practici	1
wetenschappelijk personeel gedragswetenschappers	2
niet-wetenschappelijk personeel	5
studenten	3

In een openbare zitting op 13 juli 1976 werd door het Stembureau Fakulteitsraad de uitslag bepaald. Daarbij werd vastgesteld, dat in het tijdvak 1 tot en met 9 juli 1976 waren uitgebracht in de geledingen:

	wetenschappelijk personeel	niet-wetenschappelijk personeel	studenten
geldige stemmen	68	48	70
blanco stemmen	-	-	2
ongeldige stemmen	1	-	-

De opkomst per kieseenheid was als volgt:

	w.p. algemeen	w.p. bio-medici	w.p. practici	w.p. gedrag-wetenschappers	niet-w.p.	studenten
aantal zetels	3	1	1	1	3	3
kiesgerechtigd	93	32	35	26	63	99
opkomst	69	24	25	19	48	72
blanco	-	2	1	1	-	2
geldig	68	22	24	17	48	70
ongeldig	1	-	-	1	-	-
opkomst %	73	75	71	69	76	73

VERKIEZINGEN IN 1977.

In 1977 zijn bij de Rijkuniversiteit Limburg verkiezingen gehouden voor de Universiteitsraad in zijn geheel en voor de studentleden van de Fakulteitsraad van de faculteit der geneeskunde.

Voor deze verkiezingen werd een kiesreglement ontworpen, waaraan de Minister van Onderwijs en Wetenschappen bij schrijven dd. 18 februari 1977 zijn goedkeuring heeft verleend.

Evenals in 1976 vonden ook deze keer de verkiezingen schriftelijk plaats. Voor beide verkiezingen werd het stelsel van de enkelvoudig overdraagbare stem gehanteerd.

Voor de verkiezingen van de Universiteitsraad werden de beschikbare zetels op dezelfde wijze over de geledingen en kieseenheden verdeeld als voor de in 1976 gehouden informele verkiezingen van de Universiteitsraad.

Voor de verkiezing van de studentleden van de Faculteitsraad was er slechts één geleding en kieseenheid, nl. de geleding/kieseenheid studenten, waarvoor 3 zetels beschikbaar waren.

Tijdens de periode van kandidaatstelling stelden zich kandidaat:

- voor de Universiteitsraad:

kieseenheid:	aantal personen
wetenschappelijk personeel	7
niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de centrale diensten	5
niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de faculteit	2
studenten	6

- voor de Faculteitsraad:

kieseenheid:	aantal personen
studenten	4

In een openbare zitting van het Centraal Stembureau op 6 juni 1977 werd de uitslag van de verkiezingen voor de Universiteitsraad bepaald. Vastgesteld werd, dat in de periode 31 mei tot en met 2 juni 1977 waren uitgebracht in de geledingen:

	wetenschappelijk personeel	niet-wetenschappelijk personeel	studenten
geldige stemmen	94	133	114
blanco stemmen	-	1	2
ongeldige stemmen	2	3	2

De opkomst per kieseenheid was als volgt:

	wet. pers.	n.w.p. centr. diensten	n.w.p. fakul- teit	n.w.p. totaal	stu- den- ten
aantal zetels	5	3	2	5	5
kiesgerechtigd	123	107	87	194	147
opkomst	96	84	53	137	118
blanco	-	-	1	1	2
geldig	94	82	51	133	114
opkomst %	76	77	60	69	79
ongeldig	2	2	1	3	2

Eveneens op 8 juni 1977 werd in een openbare zitting van het Fakul-
teitsstembureau de uitslag van de verkiezingen van de studentleden
van de Fakulteitsraad bepaald.

In het tijdvak 31 mei tot en met 2 juni 1977 werden in de geleding/
kieseenheid studenten uitgebracht :

- geldige stemmen : 114
- blanco stemmen : 1
- ongeldige stemmen : 3

De opkomst was hier als volgt:

- aantal zetels : 3
- kiesgerechtigd : 147
- opkomst : 118
- blanco : 1
- geldig : 114
- opkomst % : 78
- ongeldig : 3

Hopelijk hebben wij de kiezers met dit cijfermateriaal de eerste ver-
kiezingen aan onze instelling weer in herinnering gebracht.

De verkiezingen voor 1979 vinden plaats op 5, 6 en 7 juni.

Gerard Hensen
Puck Muller.

1. The first part of the book is devoted to a general introduction to the subject of the history of the world, and to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

2. The second part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

3. The third part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

4. The fourth part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

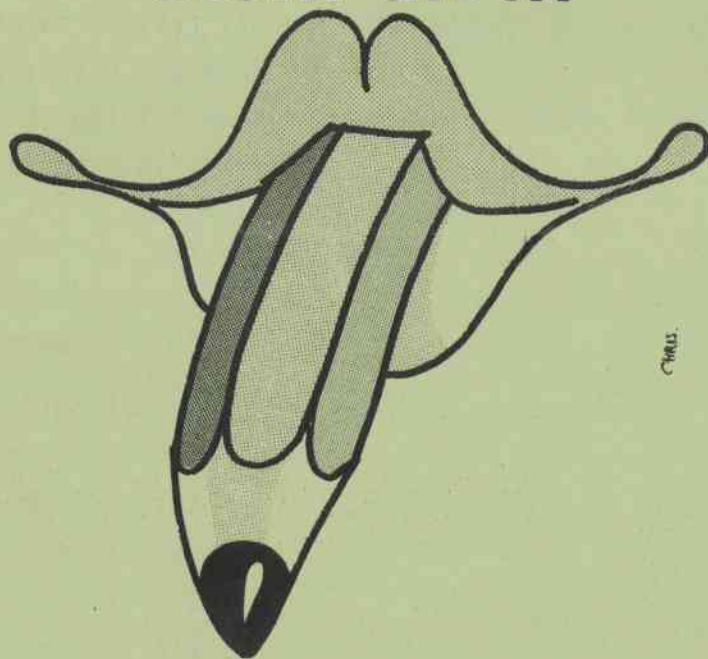
5. The fifth part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

6. The sixth part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

7. The seventh part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

8. The eighth part of the book is devoted to a description of the various methods which have been employed by historians in the collection and arrangement of their materials.

**breng
uw
stem uit !!!**

CHAU.